З Днем незалежності України!

Крила України

На варті неба України!

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№34 (697) 19 – 23 серпня 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

Шановні офіцери,
військовослужбовці, ветерани
та працівники
Збройних Сил України!
Вітаю вас зі святом –
Днем незалежності України!

День незалежності України символізує непорушність цінностей свободи і демократії в країні, єднає громадян у спільному прагненні зробити Україну сильною та успішною державою.

Свято Незалежності – це вшанування патріотизму та високої майстерності українських моряків, військовослужбовців сухопутних військ і повітряних сил – сміливих та мужніх людей, які захищають територіальну цілісність і незалежність нашої держави.

Шановні військовослужбовці! У цей день щиро бажаю вам міцного здоров'я, миру, добра й натхнення на сумлінну службу задля розвитку демократичної, сильної та впливової держави!

Міністр оборони України
Павло Лебедєв.

"Побільше б таких льотних змін..."

2 стор.

Фото Антона Старишка.

"Україна була, є і буде потужною авіаційною державою"

8-9 стор.

Бойову готовність перевірили раптово

2 стор.

У небі – Державний Прапор України

У День Державного Прапора України, що відзначається щороку 23 серпня, вертолітники 7-го окремого полку армійської авіації виконають демонстраційний політ у небі Львівщини з українським прапором.

З ініціативою провести такий політ виступив голова Львівської обласної державної адміністрації Віктор Шемчук. Державний прапор розміром 12 на 24 метри був доставлений до аеродрому вертолітного полку в Новому Калинові на Львівщині з Криму.

Напередодні демонстраційного польоту на своєму аеродромі авіатори провели льотну зміну з виконанням тренувальних польотів. За ходом тренувань спостерігали журналісти місцевих і загальноукраїнських телеканалів та представники Львівської обласної державної адміністрації. Екіпаж вертольота Мі-8МТ на чолі з командиром полку полковником Юрієм Вербельчуком виконав політ з українським прапором бездоганно.

Закінчення на 3 стор.

Товариші генерали та офіцери, сержанти та солдати! Шановні працівники Збройних Сил України! Дорогі ветерани!

У житті кожного народу є історичні дати, які мають для нього доленосне значення. Такою датою в історії Українського народу є 24 серпня 1991 року – День незалежності України.

Це свято назавжди вкарбоване золотими літерами в історію нашого народу, втіливши його споконвічне прагнення до свободи та самовизначення. Незалежність стала поворотним етапом у житті України, відкрила нові можливості для духовного розвитку, економічного поступу і добробуту кожного громадянина України.

За 22 роки державного будівництва, подолавши суворі випробування перших років незалежності, Україна відбулася як суверенна держава, стала гідним суб'єктом на міжнародній арені, впливовим учасником світової системи колективної безпеки та бере активну участь у миротворчих операціях.

Важливим фактором державного будівництва стало створення Збройних Сил України, які відіграють особливо відповідальну і почесну роль серед державних інститутів, що забезпечують національну безпеку. Важливе і відповідальне місце головного носія бойового потенціалу Збройних Сил України по праву відведено Повітряним Силам.

Виконуючи свій конституційний обов'язок, особовий склад Повітряних Сил Збройних Сил України надійно стоїть на сторожі мирного неба нашої України, наполегливо підвищує бойову майстерність і вишкіл, чим вносить свій важливий вклад у справу розбудови Української держави.

Від імені військової ради Командування Повітряних Сил Збройних Сил України щиро вітаю вас із 22-ю річницею незалежності України!

У цей святковий день бажаю вам та вашим родинам міцного здоров'я, щастя, добробуту, натхнення та успіхів у благородній справі служіння Українському народові!

З повагою

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак.

НА КОНТРОЛІ МІНІСТРА ОБОРОНИ

Бойову готовність перевірили раптово

22 серпня Міністр оборони України Павло Лебедєв раптово перевірив стан бойової готовності військових частин Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил ЗС України, дислокованих у Васильківському гарнізоні. З метою перевірки спроможності виконати завдання за призначенням, Павло Лебедєв підняв чергову ланку за командою "ПОВІТРЯ" та спостерігав за практичними діями екіпажів під час польоту.

В рамках виконання бойового завдання льотчики авіабригади підполковник Віктор Меренкін та майор Ігор Кисельов на літаках МіГ-29 виявили порушника повітряного простору, роль якого виконував літак Л-39, та примусили його до посадки на аеродром. Як підкреслив Павло Лебедєв, екіпажі успішно виконали завдання.

– Система раптових перевірок, що успішно функціонує у Збройних Силах, дозволяє виявляти як недоліки, так і переваги процесу бойової підготовки військ, – наголосив Міністр оборони України Павло Лебедєв. – Це, у свою чергу, дає нам можливість вчасно його корегувати, утримуючи Збройні Сили на належному рівні готовності до виконання завдань за призначенням. Екіпажі виконали поставлене бойове завдання. Оцінка позитивна як льотчикам, так і командуванню бригади. Ви розумієте, як важко працювати льотчику у повітрі – це велике перевантаження, і фізичне, і моральне. Це є показник його професіоналізму. Давайте поважати професію льотчика. І в День незалежності, і щодня громадяни країни можуть бути спокійні – військові льотчики щохвилини готові стати на захист повітряного простору України.

Слід зазначити, що під час роботи в авіаційній частині Павло Лебедєв також вивчив соціально-побутові умови проходження служби, стан і можливості навчально-матеріальної бази, зокрема порядок використання авіаційного тренажерного комплексу МіГ-29. Цього ж дня очільник оборонного відомства провів зустріч з особовим складом Васильківського гарнізону. Міністр оборони відвідав також військову частину зенітних ракетних військ, де перевірив дії чергової бойової обслуги зенітного ракетного підрозділу, ознайомився з порядком розташування ракетників в польових умовах.

Юрій Ігнат. "Крила України". Фото автора.

ЛЬОТНА ПІДГОТОВКА

"Побільше б таких льотних змін…"

Минулого тижня у Миргороді, в бригаді тактичної авіації, якою командує полковник Олег Гесь, відбулася планова льотна зміна. Льотний склад виконував завдання на штатній техніці: літаках Л-39, Су-27УБ та Су-27. Польоти проходили з метою виконання річних перевірок з видів льотної підготовки. Екіпажі здійснювали обліт авіаційної техніки та відновлювали втрачені навички пілотування, виконуючи різні вправи з курсу бойової підготовки. Протягом льотної зміни у небо піднімалося десять літаків – два навчальні Л-39, три "спарки" Су-27УБ та п'ять бойових Су-27.

Згідно з планом підготовки екіпажі здійснили близько 25 вильотів, а загалом у польотах взяло участь 17 льотчиків, серед яких – п'ять молодих пілотів. Загальний наліт за льотну зміну склав 34 години.

Слід відзначити, що льотчик першого класу підполковник Олександр Оксанченко виконував фігури вищого пілотажу у рамках підготовки до міжнародного авіашоу, яке найближчими днями пройде у Польщі. Доволі продуктивною льотна зміна стала і для майора Юрія Булавки, який відновив втрачені навички в техніці пілотування з навігації та бойового застосування вдень та вночі в складних метеорологічних умовах.

– Побільше б таких льотних змін, – каже заступник командира бригади з виховної роботи підполковник Володимир Цапенко. – Не можна сказати, що вона є якоюсь особливою для нашої частини. Вона така, як має бути завжди і якомога частіше. Адже регулярні планові польоти дають можливість екіпажам відновлюватися після тривалих перерв, ставити до строю молодь, готуватися до серйозних навчань на міжвидову підготовку, а головне – готувати льотчиків до несення бойового чергування в системі протиповітряної оборони держави.

Юрій Ігнат. "Крила України". Фото Олександра Олехновича.

ВІСТІ З ВВНЗ

Випускники ХУПСу успішно склали Держіспит з льотної підготовки

Курсанти-льотчики випускного курсу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба склали Державний іспит з льотної підготовки на літаках типу Л-39 "Альбатрос". Захід проходив на аеродромі 203-ї навчально-авіаційної бригади Повітряних Сил, що в Чугуєві.

Перед початком складання іспиту успіхів та високих результатів молодим пілотам побажав заступник начальника університету з льотної підготовки льотчик першого класу полковник Валентин Листопад.

– Перед вами стоїть важливе випробування на професійну зрілість. Це ключовий етап роботи всього особового складу навчально-авіаційної бригади, який зробив вагомий внесок у підготовку льотних кадрів, – наголосив у своєму зверненні до курсантів полковник Валентин Листопад.

Під час складання іспиту курсанти-льотчики виконали практичні польоти з відпрацюванням усіх визначених вправ. Їхні вміння та навички у небі оцінювали досвідчені льотчики-інструктори.

За результатами державного іспиту в кращу сторону були відмічені курсанти Дмитро Васильєв, Ніколоян Менуа та Олександр Кримлов.

Дмитро Горбунов. м.Харків. Фото автора.

НА БОЙОВЕ ЗАСТОСУВАННЯ

Гарматами – вогонь!

На Миколаївщині, в бригаді тактичної авіації, пройшли чергові льотні зміни. Основними завданнями польотів були підготовка до бойових дій визначеного льотного складу, відновлення втрачених навичок та обліт авіаційної техніки.

Польоти проходили під керівництвом командира бригади військового льотчика 1 класу полковника Володимира Помогайба. Також в польотах взяв участь начальник штабу апарату авіації Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор Ігор Янушевич, який здійснював загальне керівництво та виконав польоти з молодими льотчиками. До виконання польотів були задіяні літаки Су-25 та Л-39.

За планом польотів штурмовики Су-25 виконали стрільби з авіаційних гармат по наземних цілях на полігоні. У визначений час пілоти вийшли на цілі та вразили їх влучним вогнем. Найкращі результати в стрільбі з авіаційної гармати показали заступник командира бригади полковник Сергій Самойлов та старший льотчик капітан Ілля Ручка.

Під час льотних змін льотчики-штурмовики вдосконалили свої практичні навички та в черговий раз довели свою спроможність і майстерність у виконанні повітряних ударів.

Микола Цвіцінський. м.Миколаїв. Фото автора.

Микола Азаров: “Програма активізації економіки починає давати результати”

Державна програма активізації економіки на 2013-2014 роки вже починає давати результати, що є одним з найголовніших сьогоднішніх напрацювань Уряду. На цьому наголосив Прем’єр-міністр України Микола Азаров під час засідання Кабінету Міністрів України 21 серпня.

При цьому Глава Уряду висловив впевненість, що до кінця поточного року вдасться вийти на кращі економічні показники, ніж можна було прогнозувати через нестабільність наших традиційних ринків.

“Свіжі дані Держстату підтверджують цю достатньо обнадійливу тенденцію: ми маємо за липень 2,4% зростання ВВП. Це дуже оптимістичний показник. А в цілому за 7 місяців вирівнявся показник валового виробництва в нашій країні. Експерти вважають, що нам вдалося витримати тиск світової рецесії”, – сказав Микола Азаров.

Глава Уряду наголосив, що зростання економіки, перш за все, забезпечують реальні проекти.

“Практично в кожному регіоні у другому півріччі відбудуться пуски нових виробництв, новозбудованих чи модернізованих об’єктів виробничої, соціальної сфери тощо, – сказав Микола Азаров. – Я хочу підкреслити, що злам негативних тенденцій в економіці – це не випадковість, не збіг обставин або якийсь подарунок, а результат кропіткої підготовчої роботи влади, бізнесу і трудових колективів”.

Прем’єр-міністр наголосив, що на економічній карті України з’являються все нові і нові підприємства, які суттєво наближають нашу країну до передових стандартів: технологій, продуктивності праці, екологічності виробництва, соціального забезпечення працівників, якості життя людей.

Так, у жовтні буде завершено будівництво другої черги Південного обходу міста Дніпропетровськ, яке тривало кілька років. У листопаді 2013 року відбудеться введення в експлуатацію після реконструкції Верхньоантонівського водозабору та водовідводу питної води у місті Херсон. Наприкінці поточного року буде введено в експлуатацію нову електропіч потужністю 1,5 мільйона тонн сталі на рік на металургійному заводі “Донецьксталь”. Також у листопаді 2013 року буде введено в експлуатацію олійноекстракційний завод з переробки соняшника у місті Південне потужністю 1200 тонн на добу. З 10 вересня 2013 р. очікується відновлення виробництва поліетилену, хлору, каустичної соди та хлорвінілу, виробів з полі-хлорвінілової смоли на підприємствах “Карпатнафтохім” і “Лукор” в місті Калуш Івано-Франківської області, потужності яких простоювали кілька років. На “Луганськтепловозі” створено новий магістральний вантажний тепловоз, який за своїми технічними характеристиками не тільки не поступається зарубіжним аналогам, а й має ряд конкурентних переваг. У жовтні буде відкрито станцію метро “Теремки” Куренівсько-Червоноармійської лінії столичного метрополітену, яка стане 52-ю станцією київського метро. У 4-му кварталі планується відкрити пункти пропуску через українсько-польський кордон “Угринів-Долгобичув” та “Грушів-Будомєж”. Крім того, розпочато будівництво унікального для нашої країни Бескидського тунелю, який є складовою 5-го пан`європейського транспортного коридору (Трієст – Любляна – Будапешт – Ужгород – Львів – Київ – Москва). Довжина запроектованого тунелю складає без малого два кілометри. У листопаді почне працювати новозбудований навчально-тренувальний центр зимових видів спорту в м. Богуслав (Київська область).

“Це тільки кілька прикладів того, з чого складається програма активізації розвитку економіки. Але такі приклади – не окремі факти, а складові цієї системної програми, – зазначив Микола Азаров. – Економіка – дуже інерційна система. Ми дали їй правильний імпульс, і зараз треба працювати так, щоб у 2014 році Програма активізації сповна дала результати. Таке завдання поставив перед Урядом Президент України. Цього чекає від нас з вами український народ”.

З НАГОДИ СВЯТА

Святкує столиця військової авіації

У Повітряних Силах Збройних Сил України сплановано ряд заходів, спрямованих на підготовку та святкування 23 серпня Дня Державного Прапора та 24 серпня Дня Незалежності України. Проведено святкове оформлення військових містечок, встановлено державні прапори, оновлена наочна агітація, виконана робота щодо впорядкування братських могил, військових поховань, пам’ятників, обелісків, меморіалів. Облаштовані також пам’ятні місця, пов’язані з історією державотворення, що знаходяться в районах дислокації військових частин.

У Вінницькому гарнізоні 22 серпня традиційно відбулося урочисте відкриття обласної дошки пошани “Праця і звитяга вінничан”, серед яких, також традиційно, вшановують кращих військовослужбовців, які беруть активну участь у житті та розбудові авіаційної столиці нашої держави. Цього року від Повітряних Сил великої честі бути занесеним на дошку пошани удостоївся заступник начальника авіації Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Олександр Кулібаба.

23 серпня о 8:00 першими в гарнізоні піднімуть синьо-жовтий стяг на території Командування Повітряних Сил. В урочистому ритуалі підняття Державного Прапора України візьмуть участь начальники управлінь, відділів і служб Командування ПС Збройних Сил України, особовий склад військових частин, які дислокуються на території Командування Повітряних Сил.

О 9:30 військовослужбовці взводу Почесної варти бази забезпечення Командування ПС піднімуть Державний Прапор на головній площі Вінниці – майдані Незалежності по вулиці Соборній.

Продовжаться урочистості 24 серпня. О 22:00 відбудеться святковий феєрверк з нагоди відзначення 22-ї річниці Незалежності України. Забезпечувати салют будуть військовослужбовці Об’єднаного центру матеріально-технічного забезпечення Повітряних Сил.

Владислав Дем’яненко.
“Крила України”.
Фото з архіву редакції.

У небі – Державний Прапор України

Закінчення.
Початок на 1 стор.

– Я пишаюсь тим, що право здійснити політ у небі над Львівщиною з найбільшим в Україні Державним Прапором надали нашому полку, – зазначив полковник Юрій Вербельчук, – виконати такий політ до снаги лише добре підготовленим пілотам. Внаслідок суттєвого пожвавлення в бойовій підготовці в нашому полку екіпажів, здатних виконати найскладніші завдання, достатньо. Підкреслюю, наші льотчики несуть бойове чергування в системі протиповітряної оборони країни та в системі пошуково-рятувального забезпечення, залучаються до чергування в районах високої пожежної небезпеки, виконують миротворчі завдання за кордоном тощо.

Авіатори зазначили, що тренування і демонстраційний політ з прапором – один з елементів бойової підготовки пілотів.

– Звичайно, подібний політ є непростим для екіпажу, – розповідає бортовий технік вертольота капітан Володимир Затварський. – Пілоту необхідно показати всю свою майстерність, аби стримати вертоліт на висінні в одній точці, стати точно над центром вантажу. Але такі вправи екіпажам доводиться виконувати часто. Тільки замість прапора на зовнішню підвіску беруть інші вантажі. Наприклад, для гасіння лісової пожежі вертоліт може підняти в небо на зовнішній підвісці і доставити в епіцентр пожежі до 5 тонн води. Нашому екіпажу таке завдання доводилося виконувати в Криму під час гасіння пожежі.

У небо вертоліт із Державним Прапором України має піднятися 23 серпня о 10-й ранку.

Владислав Назаркевич.
“Крила України”.
Фото автора.

ОФІЦІЙНО

День партизанської слави буде відзначатися на державному рівні

Кабінет Міністрів затвердив план заходів з відзначення у 2013 році Дня партизанської слави. Відповідне розпорядження № 544-р прийнято на засіданні Уряду 7 серпня 2013 року.

Проект цього документа розроблено на підставі Указу Президента від 30 жовтня 2001 р. № 1020 “Про день партизанської слави” та Плану заходів з увічнення пам’яті про події Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років та її учасників на 2011-2015 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів від 17 березня 2011 р. №199-р.

Метою розпорядження є ухвалення рішення про відзначення на державному рівні Дня партизанської слави, вшанування синів і дочок України, які боролися за свободу народу в період Великої Вітчизняної Війни 1941-1945 років у лавах підпільно-партизанського руху, їхнього подвигу та жертовності, формування у молодого покоління поваги до ветеранів війни, затвердження плану заходів з відзначення у 2013 році Дня партизанської слави.

Зокрема, цим планом передбачено урочисті та меморіальні заходи з відзначення Дня партизанської слави, увічнення пам’яті загиблих партизанів і підпільників, покладення квітів до могил уславлених організаторів і керівників підпільно-партизанського руху в період Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років, проведення у загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих та позашкільних навчальних закладах тематичних уроків, лекцій, бесід з історії підпільно-партизанського руху в роки Великої Вітчизняної війни, патріотичних і спортивних акцій учнівської та студентської молоді, упорядкування або встановлення пам’ятного знаку “Область партизанської слави” на кордонах Вінницької, Волинської, Житомирської, Київської, Одеської, Рівненської, Сумської та Чернігівської областей.

Реалізація розпорядження дозволить забезпечити організацію та проведення на державному рівні заходів з відзначення у 2013 році Дня партизанської слави, сприятиме підвищенню рівня патріотичного виховання молоді, формуванню позитивної суспільної думки щодо вшанування подвигу партизанів і підпільників у період Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років та збереженню героїчних традицій українського народу.

ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ

130 км до КПП щодня…

Чи кожен зміг би щоденно вставати на службу о 4-й ранку і долати майже 65 кілометрів на громадському транспорті до військової частини, аби встигнути на ранкове шикування, а після важкого трудового дня з роботою на техніці та з підлеглим особовим складом повертатися до домівки після 21:00? Мабуть, не кожен...

Однак командирові взводу з ремонту автомобільної техніки ремонтно-технічної роти зенітного ракетного полку Повітряного командування “Центр” старшому прапорщику Миколі Гагарському доводиться долати саме такі труднощі!

– В мене не лишається зовсім часу на родину – доньку Анну та дружину Юлію. О четвертій ранку з дому йду та повертаюся після дев’ятої години вечора. Лише у вихідні дні та під час відпустки ми можемо разом зібратися та відпочити, – розповів Микола.

Та попри всі труднощі найрідніші йому люди дуже добре розуміють, що їхній батько та чоловік обрав шлях військовослужбовця і вже 7 років сумлінно виконує цей почесний обов’язок.

Після строкової служби у 300-му навчальному танковому полку, що в Десні, Микола не зміг знайти себе у цивільному житті: його весь час тягнуло до армії, де він дізнався, що таке справжній військовий колектив та дружба.

Відтак, він знову потрапив до армії, але вже – на контрактній основі. Миколі довелося пройти гарячу точку під час відрядження до Сараєва. Саме там він здобув безцінний бойовий досвід. Тоді Микола Гагарський проходив службу у 240-му спеціальному батальйоні на посаді командира комендантського взводу. Неодноразово ризикуючи своїм життям, він здійснював супровід колони та охорону штабу, а також супроводжував цінні вантажі та особовий склад частини.

Ось уже понад рік він проходить службу в зенітному ракетному полку, що дислокується в Харкові. У його підпорядкуванні – 8 військовослужбовців, а також тимчасово за ним закріплено ще 12 чоловік від взводу охорони.

За словами командування полку, старший прапорщик Микола Гагарський, без перебільшення, є одним із кращих начальників варти частини. Його варта завжди відзначається в кращий бік – як за несенням вартової служби, так і за теоретичними знаннями.

Звичайно, за військовослужбовцем закріплена й автомобільна техніка, яка завжди перебуває у справному стані і не підводить в дорозі. Товариші по службі Миколи кажуть, за що б він не взявся, все доводить до кінця. Завдяки його досвіду Миколі будь-яке завдання по плечу.

Дмитро Чалий. м.Харків. Фото автора.

ПЕРСПЕКТИВИ У ВІЙСЬКУ

Першочергова увага – молодим контрактникам

В Збройних Силах України проводиться велика організаційна та агітаційна робота щодо виконання Державної програми переходу Збройних Сил України до комплектування військовослужбовцями військової служби за контрактом, затвердженої Указом Президента України.

В авіаційній комендатурі на аеродромі Озерне, де командиром підполковник Андрій Українець, цьому важливому питанню приділяється підвищена увага. Завдяки тісній співпраці з Житомирськими об’єднаним міським військкоматом та обласним військовим комісаріатом від початку року на військову службу за контрактом було зараховано до штату частини вже 15 осіб та ще на 12 громадян надані запити для оформлення особових справ з метою призову їх на контрактну службу.

В частині відпрацьовано низку важливих документів, які спрямовані на активізацію співпраці з місцевими органами влади, військкоматами, Житомирським міським центром зайнятості та навчальними закладами.

Для якісного виконання дуже не простого завдання з підбору на військову службу за контрактом найбільш гідних кандидатур створена та навчена група з числа кращих офіцерів, прапорщиків та контрактників на чолі з досвідченим фахівцем майором Олександром Злиденним.

Копітка наполеглива праця приносить свої плоди: до військової частини із задоволенням йдуть люди різних вікових груп, з різною освітою, фахом та досвідом праці, але з єдиною метою – стати професійним військовим та справжнім захисником Батьківщини.

Одним із кращих з-поміж нещодавно призваних військовослужбовців у частині вважається солдат Олег Цятко, який до служби в армії встиг успішно закінчити автомобільно-дорожній коледж. Після проходження строкової військової служби він деякий час працював дорожнім робочим та молодшим інспектором відділу охорони Житомирської виправної колонії №4.

Та весь цей час Олег із задоволенням згадував свою службу в лавах Збройних Сил України. Зробити кардинальні зміни в своєму житті йому було дуже складно, адже у свої 34 роки він має двох діточок, доньку та сина…

– Якщо б одного разу мені не потрапила на очі стаття в газеті “Приміське життя” під назвою “Військова служба за контрактом – майбутнє Збройних Сил України”, в якій були яскраво й докладно змальовані умови вступу на військову службу за контрактом та сказано про турботу Кабінету Міністрів України щодо покращання умов служби цієї категорії військовослужбовців, то, можливо, я так і не наважився б стати військовим, – зізнається контрактник.

Також зробити цей непростий вибір йому допомогли робітники Житомирського обласного військкомату – виконуючий обов’язки заступника військового комісара з виховної роботи капітан Олександр Негерей та прапорщик Олександр Кучеренко. До речі, останній справою призову на військову службу за контрактом займається майже десять років, а після бесід з ним молоді люди із задоволенням йдуть служити в армію.

Зараз, незважаючи на те, що в частині старший стрілець роти охорони солдат Олег Цятко знаходиться незначний термін, він не лише є прикладом для багатьох товаришів по службі, а став головним помічником сержантів в питанні виховання менш досвідчених воїнів.

В цілому, мені, як підполковнику запасу, дуже приємно те, що Збройні Сили України активно рухаються вперед до створення професійної армії, яка, я сподіваюсь, не буде поступатись іншим арміям Європи та світу.

Андрій Жданов. смт.Озерне.

НАШІ МИРОТВОРЦІ

Льотчики нової ротації у ДР Конго провели перші польоти

Військові льотчики 18-го окремого вертолітного загону ЗС України, який виконує миротворчі завдання у Демократичній Республіці Конго, провели перші польоти. Протягом тижня льотний склад здійснив 19 польотів, а загальний наліт склав понад 23 години. Основними завданнями, які виконували українські льотчики, були польоти з метою демонстрації сили, перебазування та патрулювання визначених територій.

– Найбільша особливість польотів у Конго – це умови високогір’я – понад 1800 метрів над рівнем моря. Ми облітали майданчики миротворчих контингентів, на яких можливо виконувати зліт-посадку. Наші вертольоти показали хороші технічні характеристики, незважаючи на кліматичні умови, – розповів командир 18-го окремого вертолітного загону льотчик-снайпер полковник Андрій Когут.

До цього фактично з моменту прибуття у базовий табір у місті Гома з льотним складом проводилася наземна підготовка, вивчалися процедури допуску до польотів за стандартами ООН. Представники Центру управління авіації у секторі (air operation) Місії довели керівні документи, вимоги з безпеки польотів і особливості льотних змін в гірських та спекотних умовах. Також у таборі пройшли заняття з аеродинаміки, експлуатації авіаційної техніки, бойового застосування авіаційного озброєння й тактики тощо. Одночасно особовий склад інженерно-авіаційної служби готував вертольоти до польотів, виконував післяпольотне обслуговування авіаційної техніки.

Слід відзначити, що екваторіальний клімат Демократичної Республіки Конго ускладнює виконання польотних завдань. Середня вологість повітря складає майже 75 відсотків, а кількість опадів – близько 1500 мілімeтрів, що в 4-5 разів перевищує середньорічну норму в Україні. І хоча температурний режим відносно невисокий – 26-28 градусів, в районі виконання завдань українців на погоду впливають вулкани, найбільший з яких, Н’ірагонго, знаходиться на відстані майже 16 кілометрів від базового табору. Вулканічний пил, який знаходиться у повітрі, значно погіршує польотну видимість.

– Зараз у Демократичній Республіці Конго – початок вологого періоду. Тривають інтенсивні короткочасні дощі. А у вологий період формуються купчасто-дощові хмари, що призводить до інтенсивних гроз, зливних опадів і навіть граду. Для прикладу, лише 16 серпня випало 32 мм опадів, що фактично дорівнює місячній нормі Херсонської області, – розповів начальник метеорологічної служби 18-го окремого вертолітного загону майор Ігор Жмак.

Одночасно з успішним виконанням польотних завдань у таборі українських миротворців триває процес прийому-здачі посад 2-3 ротації.

Анатолій Стельмах. Фото автора.

КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Офіцери-ровесники незалежної України

Не так давно випускники вищих військових навчальних закладів в останній раз пройшли урочистим маршем у складі навчальних груп і попрощалися зі своїми вузами. А вже за місяць вони переступили КПП військових частин, в які призначені на посади. Їх попередники обійняли вищі посади. Літо – період найбільших переміщень офіцерів. Про проблеми комплектування офіцерським складом наш кореспондент попросив розповісти начальника управління особового складу – заступника начальника штабу Повітряних Сил Збройних Сил України полковника Олександра Лівіцького.

– Олександре Станіславовичу, чи можна з приходом молодих офіцерів вести мову про те, що первинні офіцерські посади у частинах ПС ЗС України укомплектовані на 100 відсотків? Які спеціальності в дефіциті? Ким комплектуються первинні посади за спеціальностями, за якими не готують офіцерів у закладах МО України? Чи можна говорити про те, що система вищої військової освіти в Україні не спроможна забезпечити потреби у фахівцях певних спеціальностей?

– Говорити про 100% укомплектованість первинних посад, напевно, буде взагалі некоректно. Сьогодні, коли починається процес реформування, ми спрямовуємо зусилля на те, щоб не втратити кадровий потенціал, щоб кожна військова частина була боєготовою та нормально функціонувала до останнього дня існування. В період реформування показник загального некомплекту посад не є цифрою, яка заслуговує на увагу і якою треба оперувати. Що стосується випускників, то в цьому році ми вже зустріли майже 300 молодих лейтенантів та ще близько 40 випускників льотного факультету ХУПС очікуємо восени. На сьогодні випускники перекрили кількість офіцерів, котрі з тих чи інших причин були звільнені в запас чи відставку у 2013 році (на даний час – близько 230 офіцерів). Проте з досвіду попередніх років ми знаємо, що досить багато офіцерів звільняються наприкінці року, проте назвати остаточні цифри кількості тих, хто буде звільнятись, неможливо. Отож, до кінця 2013 року можна прогнозувати приблизно однакові показники відтоку та прибуття офіцерського складу.

Серед впливових чинників нинішнього року, що обумовлюють бажання багатьох офіцерів залишитися на військовій службі, – поступове підвищення грошового забезпечення та рішення уряду щодо спрощення порядку отримання компенсації за піднайом житла з січня наступного року. В цілому ситуація, коли кількість випускників покриває кількість звільнених офіцерів, є найкращим показником правильної роботи щодо визначення потреб та збереження кадрового потенціалу і повинна досягатися щороку.

На мою думку, сьогодні говорити про дефіцитні спеціальності не варто. Тих фахівців, яких не вистачає, ми можемо знайти серед ресурсів запасу. В даному випадку

краще говорити про вартість підготовки одного фахівця. Так, вартість підготовки льотчика дуже висока і ресурс запасу невеликий, бо відновити льотні навички після кількох років у запасі вже складно. В умовах реформування, знову ж таки хочу підкреслити, головне зберегти підготовлені кадри, а не думати про те, де взяти нові. А система військової освіти, на мою думку, в повному обсязі спроможна забезпечити потреби військ у фахівцях. Дисбаланс у потребі та реальній кількості випускників може виникати лише внаслідок невизначеності перспективного складу військ або при зміні курсу реформування, бо потреби у фахівцях визначаються на 5 років наперед.

– Крім курсантів – випускників навчальних закладів МО України, офіцерські погони останніми роками приміряють і випускники цивільних навчальних закладів, котрі проходили підготовку за програмою офіцерів запасу. Чи впливає цей фактор на укомплектованість посад молодших офіцерів? Скільки офіцерів запасу призвано цього року і як цей показник співвідноситься з такими ж показниками минулих років?

– Офіцери запасу, яким присвоєне первинне офіцерське звання "молодший лейтенант запасу" після проходження підготовки на кафедрах військової підготовки вищих навчальних закладів можуть розглядатися кандидатами для прийняття на військову службу за контрактом осіб офіцерського складу за спеціальністю, яку вони отримали у ВНЗ.

Починаючи з 2009 року, завдяки роботі щодо прийняття офіцерів запасу на військову службу за контрактом, до військових частин Повітряних Сил прибуло для проходження служби 386 офіцерів, у тому числі 126 офіцерів з числа громадян, які пройшли підготовку на кафедрах військової підготовки вищих навчальних закладів. Питому вагу серед таких офіцерів мають фахівці інженерно-авіаційної служби, які проходять службу в авіаційних військових частинах та виконують свої службові обов'язки, безпосередньо обслуговуючи авіаційну техніку.

На теперішній час у зв'язку із спланованим скороченням чисельності військ в Повітряних Силах робота щодо прийняття офіцерів запасу на військову службу за контрактом осіб офіцерського складу проводиться, але менш активно, ніж у попередні роки.

– Були роки, коли до Національної академії оборони України офіцери вступали з надією перечекати у стінах вишу "період реформування". Проте не поодинокі випадки, коли одразу після закінчення навчального закладу випускники звільнялися в запас. Чи немає сьогодні таких прикладів? Чи всім магістрам військового управління знайшлося гідне місце у військових частинах та установах?

– В цьому році з Національного університету оборони України Повітряні Сили прийняли близько 40 випускників, які отримали оперативно-тактичний рівень підготовки. Усі вони призначені на відповідні посади. Під час розподілу були враховані як особисті побажання офіцерів щодо місць подальшої служби, так і необхідність їх призначення на визначені посади для забезпечення подальшого кар'єрного зростання. Кожен з них під час особистого спілкування виявляв однозначне бажання продовжувати військову службу.

Більшість офіцерів-випускників як тактичного, так і оперативно-тактичного рівня мали нагоду познайомитись зі своїми майбутніми командирами ще до випуску, під час перебування на стажуванні, тому і про особливості служби в кожному конкретному гарнізоні і про колективи, де відбудеться їхнє офіцерське становлення, знають не з чуток.

– Спасибі за ґрунтовні відповіді.

Віктор Гедз. "Крила України".
Фото автора.

ОПК

Луганські авіаремонтники першими на українській землі зустрічають День авіації України

Щорічне святкування Дня авіації України – одна з багатьох незмінних і славних традицій трудового колективу Державного підприємства "Луганський авіаційний ремонтний завод". Саме луганчани на сході нашої країни першими зустрічають тепле сонячне проміння нового дня. І саме тут, з першими хвилинами нових трудових буднів, понад 80 років поспіль щоденно продовжують та примножують славетні авіаційні традиції луганські фахівці з відновлення справності силових установок бойових літаків та вертольотів.

Зародження таких традицій Луганського АРЗ супроводжувалось як трудовими досягненнями колективу підприємства, так і бажанням підтримки вдалих та особливих напрацювань в різних напрямках діяльності заводу.

Так, одна з таких традицій – щорічне вітання ветеранів-заводчан 9 травня з врученням квітів та грошових допомог, святковим концертом і обов'язково підняттям "фронтової стопки" за Велику Перемогу.

Є у луганських авіаремонтників і ще одна давня традиція. Передовиків виробництва відзначають в Книзі пошани підприємства та фотографіями на Дошці пошани підприємства на Алеї слави.

Окрема особлива традиція чоловіків Луганського АРЗ – щорічне святкове привітання з нагоди Міжнародного жіночого свята 8-го Березня своїх колег-авіаремонтниць, які пліч-о-пліч виконують всі виробничі плани з капітального ремонту авіаційної техніки.

Підтримуючи перевірені часом звичаї, луганські авіаремонтники продовжують впроваджене за радянських часів підведення підсумків виконання річного та фінансового виробничого плану випуску з ремонту авіаційної техніки. Так, наприклад, сумлінна праця заводчан дозволила перевиконати фінансовий план 2012 року вже наприкінці листопада минулого року. І саме така традиція, за попередніми підсумками 2013 року, підтверджує сталий розвиток підприємства. Сьогодні Луганський АРЗ успішно працює над виконанням виробничого плану поточного року, де на першому місці визначено виконання державних завдань з підтримки справності авіаційної техніки для потреб авіації Міністерства оборони України.

Але серпень завжди був і залишається особливим для луганчан. Це місяць не тільки підведення поточних підсумків напередодні святкування Дня авіації України, але й відзначення річниці заснування підприємства, котре припадає на 18 число цього місяця. Практично 30 відсотків заводчан – це офіцери та прапорщики ВПС ЗС СРСР та України в запасі чи відставці, які працюють на підприємстві в усіх його структурних підрозділах. Тому дух та думки бойової авіації витають в кожному подиху всього трудового колективу заводу, і тому саме в такому колективі створено і працює Клуб офіцерів запасу – "Всегда в строю". І це – славна та особлива традиція Луганського АРЗ.

З'являються на заводі і нові традиції. Саме заводчани – офіцери та прапорщики ввели в життя свого підприємства щорічне проведення авіаційних свят на території Луганського авіаційно-технічного музею, де за підтримки всього трудового колективу заводу створено, а зараз постійно оновлюються чисельні експозиції музею. Дні авіації та космонавтики, ювілейні дати з польоту в космос першого космонавта Землі, першого українця та 100-річчя з дня заснування військової авіації – ось неповний перелік масштабних святкових заходів Луганського АРЗ тільки за останні роки. Звістка про них вже перейшла й межі України. Тільки в цьому році на території підприємства та авіаційно-технічного музею двічі побував льотчик-космонавт СРСР, двічі Герой Радянського Союзу генерал-лейтенант В.Ляхов. І саме завдяки йому в липні народжена нова традиція – посадка молодих дерев видатними відвідувачами вздовж центральної алеї музею.

Трудовий колектив Державного підприємства "Луганський авіаційний ремонтний завод" не зупиняється на досягнутому. Попереду – нові трудові будні, важкі та одночасно радісні від відчуття вагомого внеску в розвиток вітчизняної авіації. І саме такі славні традиції допомагають авіаційному підприємству України зустрічати кожен новий день з гордістю як за свою працю, так і за свої традиції.

Начальник технічного відділу Державного підприємства "Луганський авіаційний ремонтний завод" Д.І.Любченко.

Люди в погонах попереду всюди й завжди

Організації протиепідемічного захисту військ та проведенню кваліфікованих гігієнічних і протиепідемічних заходів при підготовці та під час ведення бойових дій було присвячене тактико-спеціальне заняття, що днями пройшло у 740-му Регіональному санітарно-епідеміологічному загоні.

– Основним нашим завданням було перевірити роботу обладнання та готовність техніки й особового складу до виконання завдань за призначенням, і з цим завданням, вважаю, ми справилися у повному обсязі, – зазначив начальник загону – Головний державний санітарний лікар (регіону) полковник медичної служби Петро Дичук.

У рамках тактико-спеціального заняття відбулось практичне розгортання пересувної санітарно-епідеміологічної групи загону. Зазвичай подібні заходи проводяться або зі здійсненням маршу до району розгортання, або у пункті дислокації військової частини. Цього разу з метою економії моторесурсу автомобільної та спеціальної техніки, а також по-справжньому дорогоцінних у наш час пально-мастильних матеріалів заняття проходили у ППД. Хоча, так в принципі, також сказати важко. Адже хоча й виїжджала техніка не так вже й далеко від боксів, у яких знаходиться, все ж розгорталася група не під вікнами будівлі, де розміщується санепідзагін, а на певній відстані – на вертолітному посадковому майданчику штабу Командування Повітряних Сил.

До складу пересувної санітарно-епідеміологічної групи увійшли рухома медична лабораторія ЛМП під керівництвом начальника санітарно-гігієнічного відділу підполковника медичної служби Василя Патика, на базі якої було розгорнуто бактеріологічну та санітарно-гігієнічну лабораторії. Було розгорнуто у складі групи й відділення санітарної обробки на базі дезинфекційно-душового автомобіля ДДА-3, за допомогою якого військовослужбовці на чолі з начальником епідеміологічного відділення майором медичної служби Ігорем Кудельським умовно виконували санітарну обробку особового складу. Також у групі був санітарний автомобіль УАЗ-452А.

– Такі заняття у загоні проводяться двічі на рік і мають на меті отримання досвіду з питань організації роботи при підготовці та під час ведення бойових дій, засвоєння принципів роботи пересувної санітарно-епідеміологічної групи, груп індикації та ідентифікації біологічної зброї та отруйних речовин, а також вироблення особовим складом вміння та отримання практичних навичок під час вибору, організації маскування, організації заходів захисту, оборони і охорони місця розташування, – розповів керівник заняття начальник епідеміологічного відділу санітарно-епідеміологічного загону підполковник Олег Лановий.

Під час тактико-спеціального заняття особовий склад бактеріологічної лабораторії відпрацьовував питання індикації біологічних засобів. Якщо простими словами – це виявлення з проб ґрунту, води, повітря, продуктів харчування, залишків боєприпасів (якщо вони використовувалися) та інших об'єктів – виду біологічного засобу (чума, туляремія, бруцельоз, сибірська виразка тощо).

Санітарно-гігієнічна лабораторія, у свою чергу, займалася індикацією отруйних речовин – як звичайних, так і бойових ОР, а також проводила моніторинг радіаційної ситуації за допомогою спеціальних приладів – невідкладного детектора "Бертольд" ЛВ-123 та ИМД-12.

Як розповів начальник 740-го Регіонального санітарно-епідеміологічного загону – Головний державний санітарний лікар (регіону) полковник медичної служби Петро Дичук, на озброєнні загону є техніка та обладнання, здатні у повному обсязі виконувати завдання за призначенням. Причому, як сучасні, так і радянські зразки випуску 70-80-х років, які знаходяться у боєздатному стані та завжди готові до використання. Щодо сучасної апаратури та обладнання, то тут вінницький санепідзагін може похвалитися наявністю таких зразків, як австрійський лабораторний мікроскоп Micros MC 300X, з яким можна працювати, виводячи усю інформацію на монітор комп'ютера з її подальшою обробкою, сучасний люмінесцентний мікроскоп для морфологічних та бактеріологічних досліджень МИКМЕД-2 виробництва Російської Федерації, прекрасний німецький бінокулярний мікроскоп Primo-Star, сучасні бактеріологічні аналізатори, невідкладні детектори тощо. Уся ця техніка прекрасно працює, дозволяючи бактеріологам та епідеміологам на високому рівні виконувати їх роботу.

Що ж стосується техніки ще радянського виробництва, то вона також ніколи не підводить. Так, наприклад, продуктивність дезінфекційно-душового автомобіля ДДА-3 мене, як не спеціаліста у цій галузі, просто вражає! За годину один такий автомобіль здатен провести дезінфекцію 180 комплектів обмундирування влітку й 120 взимку, а також провести санітарну обробку особового складу шляхом гігієнічного миття водою з додаванням спеціальних розчинів кількістю в 144 чоловік влітку й, відповідно, 96 у зимову пору року. Одночасна ж санітарна обробка особового складу й дезінфекція обмундирування дає такі кількісні показники: 96 чоловік й стільки ж комплектів обмундирування влітку та, відповідно, 72 – взимку. Тобто, якщо зайнятися елементарною арифметикою, дізнаємось, що за півдоби безперервної роботи один такий спецавтомобіль наших санепідеміологів здатен взимку врятувати від небезпечних наслідків бактеріологічного зараження повноцінну механізовану бригаду, а влітку – ще в півтора рази більше! Що й казати, вміли і вміють у нас, та й за кордоном виробляти якісну техніку!

Як підсумував, розповідаючи про підсумки тактико-спеціального заняття начальник загону, техніка працює традиційно нормально, і особовий склад впорався з усіма поставленими завданнями на тверду "четвірку" – у повному обсязі.

Наостанок я поцікавився у Головного державного санітарного лікаря регіону полковника медичної служби Петра Дичука, у яких, приблизно, ситуаціях та при яких викликах можуть застосовуватися техніка і досвід особового складу загону. У відповідь я почув, в принципі, те, на що чекав: у випадках техногенних катастроф, застосування біологічної зброї та тому подібних. Але зацікавило мене, відверто кажучи, більше інше: у нас в країні є Державна служба з надзвичайних ситуацій, яка і має діяти при подібних ситуативних загрозах... Тож – чи є подібні санітарно-епідеміологічні підрозділи у рятувальників?

– Якщо ви чули про спільні з рятувальниками навчання на Сумщині на початку червня цього року, то, очевидно, знаєте, що там завдання з гасіння пожежі – так, вирішували рятувальники, решту ж завдань – представники Збройних Сил України: вертолітники евакуйовували постраждалих, сапери розміновували, воїни підрозділу РХБ-захисту проводили дезактивацію, а наші колеги – відповідно санітарно-епідеміологічну обробку техніки та особового складу. Власне, в усіх чи майже усіх надзвичайних ситуаціях природного та техногенного характеру завжди бувають задіяні військові.

А мені після цих слів подумалося: так, надзвичайні ситуації створюють стихія, терористи, нещасні випадки чи інші фактори, рятують постраждалих начебто й рятувальники. Але дійсно – завжди і всюди бувають військові – вибух це чи аварія, повінь чи землетрус... Все ж насправді професія захисника Вітчизни є однією з найбільш благородних, і захищаємо ми Вітчизну не лише зі зброєю в руках, і не лише у воєнний час!

Олексій Тригуб. Фото автора.

Воздушные силы Венгрии

Продовження. Початок в №29.

Международное сотрудничество. Взаимодействие с НАТО

В различных международных миротворческих миссиях в настоящее время задействовано около тысячи венгерских солдат, причем 580 из них входят в состав контингента, развернутого в Исламской республике Афганистан. Венгерский контингент задействован для охраны международного аэропорта в Кабуле.

В июле 2009 года на венгерской авиабазе Папа появились три самолета С-17, которые представляют многонациональное тяжелое авиатранспортное крыло НАТО (HAW). Расходы на приобретение этих тяжелых ВТС распределены между десятью странами НАТО: США, Венгрией, Болгарией, Словенией, Эстонией, Польшей, Литвой, Нидерландами, Норвегией, Румынией и членами программы "Партнерство во имя мира": Швецией и Финляндией. В одиночку страны, входящие в альянс, не могли бы себе позволить закупку самолетов по цене 191 миллион долларов.

Уже являясь полноправным членом НАТО, Будапешт продолжил работу по дальнейшему реформированию армии в соответствии с требованиями Союза. С 2002 года венгерская армия была полностью деполитизирована и подчинена гражданскому контролю. В том же году был принят "Стратегический оборонный обзор", который позволил правильно сформулировать полный спектр задач, стоящих перед вооруженными силами Венгрии. В 2003 году был остановлен призыв в армию, а к концу 2004 года комплектование частей венгерской армии стало полностью осуществляться на контрактной основе. Так же было объявлено о сокращении численности вооруженных сил с 30 до 22 тысяч. С 2004 года парламент Венгрии получил возможность ежегодно корректировать ход строительства Вооруженных Сил.

В настоящий момент все цели и задачи долгосрочного строительства ВС Венгрии четко и полностью определены. Сегодня, в соответствии с новым оборонным документом – Стратегической Концепцией НАТО от 2010 года, к ним добавлены новые требования по киберобороне, морской безопасности и т.п. В Венгрии действует Программа строительства Вооруженных сил до 2018 года. Парламент страны утвердил бюджет на период действия разработанного плана реформы и обязал министра обороны ежегодно отчитываться о его выполнении.

Еще в 1992 году, в рамках реализации в жизнь резолюции №781 СБ ООН (об установлении "зоны, запретной для полетов" над территорией Боснии и Герцеговины), Венгрия предоставила американским войскам базы на своей территории, а также разрешила авиации НАТО использовать свое воздушное пространство. Одна из таких баз в городке Тасара использовалась самолетами НАТО для бомбардировок Сербии во время конфликта в Югославии. В 2005 году американцы ушли с этой базы, однако, настоящее время Венгрия готова предоставить натовцам военно-воздушную базу в городе Папа, которая будет играть значительную роль в координации транспортных задач, связанных с международным военным присутствием в Афганистане.

НАШІ СУСІДИ

С 1994 года Венгрия принимала активное участие в мероприятиях, проводимых в рамках программы "Партнерство ради мира", и различных военных операциях, проводимых под эгидой НАТО. В частности, военнослужащие венгерской армии были задействованы в конфликте на Балканах. Несколько сот венгерских солдат участвовали в Иракской компании в составе многонациональных сил. Одной из масштабных является миссия в Афганистане, которая будет продолжена и после 2014 года. Вступив в альянс, Венгрия полностью приняла на себя обязательства страны-члена НАТО. Пример Венгрии показывает, что НАТО – это не только увеличение инвестиций в экономку страны, но и исполнение значительных обязательств перед этим Союзом.

17 января 2013 года президент Венгрии Янош Адер впервые посетил штаб-квартиру альянса. В ходе переговоров генсек альянса Андерс Фог Расмуссен и Янош Адер обсудили операции НАТО и обязательства Венгрии по поддержанию сильных, эффективных и современных средств обороны. Генеральный секретарь альянса приветствовал намерение Венгрии принять участие в новой миссии НАТО в Афганистане после 2014 года, поблагодарил Адера за венгерский вклад в МССБ и КФОР. Расмуссен высоко оценил участие Венгрии в реализации многонациональных проектов, в частности, в формировании многонационального тяжелого авиатранспортного крыла НАТО (HAW).

Далі буде.

Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

ДО 25-Ї РІЧНИЦІ ВИВЕДЕННЯ РАДЯНСЬКИХ ВІЙСЬК З РЕСПУБЛІКИ АФГАНІСТАН

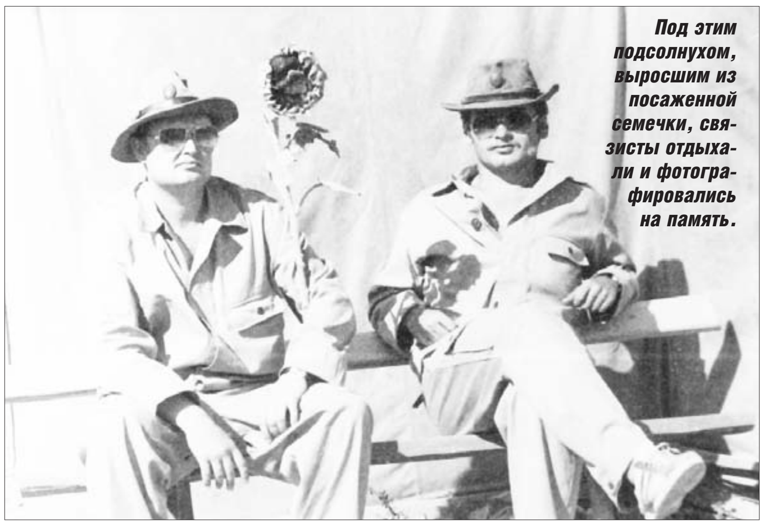
Связистом быть – нелёгкая судьба…

Продовження. Початок в №33.

Саша Бусыгин родился в Кировограде в семье военного. На то время его отец, Пётр Антонович Бусыгин, в звании капитана преподавал в высшем военном авиационном училище лётчиков. Отцу в своё время повезло окончить школу лётчиков по полугодичной программе, которую назвали "Взлёт – посадка" и при этом остаться в живых. В РККА он был призван в 1942 году, а после окончания школы попал в Авиацию дальнего действия и был отправлен на Дальний Восток. Несколько боевых вылетов ему довелось совершить уже перед окончательным разгромом Японии, после чего лётчик лейтенант Бусыгин служил на Сахалине. Затем – Западная группа войск, Германия. В школу Саша пошёл в небольшом городке Рибниц-Дамгартен, который спрятался на географической карте между Ростоком и Штральзундом. Там дислоцировалась довольно мощная авиабаза ЗГВ, состоящая из нескольких авиаполков, а также дивизион крылатых ракет, вспоминает Александр Петрович.

А вот заканчивать школу довелось уже в Харькове. Когда отца перевели в первую столицу Советской Украины, Саша уже был третьеклассником. Потому и считает он себя харьковчанином – здесь он провёл большую часть детства и юность, здесь окончил и школу, и военное училище, здесь, собственно говоря, получил путёвку в жизнь.

Во время "абитуры", как принято называть время сдачи вступительных экзаменов в военное учебное заведение, Саша сдружился с другим абитуриентом, Пашей Шевченко. Поступив, они четыре года спали на соседних койках в казарме и сидели за одним столом в столовой. А по выпуску из Харьковского высшего военного авиационного командного училища связи попали служить в один и тот же округ – ОдВО, правда, лейтенант Шевченко – в Одессу, а лейтенант Бусыгин – в Тирасполь. Попал в Афганистан Паша – начал бомбить начальство рапортами о переводе в ДРА и Саша. И добился таки своего! Правда, служили офицеры в разных гарнизонах, но однажды, во время крупной операции,

Под этим подсолнухом, выросшим из посаженной семечки, связисты отдыхали и фотографировались на память.

встретились на аэродроме Кандагар. А до этой встречи друзья стали отцами, причём, Саша назвал сына Пашей, а Паша – Сашей!

***

Училище лейтенант Бусыгин окончил за полгода до ввода советских войск в Афганистан. Послужив в батальоне связи при штабе авиационной дивизии в Тирасполе, он после третьего по счёту рапорта всё-таки добился своего и попал в Афганистан.

– К тому времени жена уже ждала ребёнка. Так меня начпо, когда уезжал, спрашивает мол, а захочется твоей жене огурчика солёненького, что, я побегу?! – с улыбкой вспоминает Александр Петрович.

Служить старший лейтенант Бусыгин попал в Баграм, на аэродроме которого дислоцировалось несколько авиационных полков и постоянно кипела лётная работа. Соответственно, связистам из узла наведения авиации тоже работы хватало всегда, расслабляться не приходилось.

Работали и на аэродроме дислокации, и, во время масштабных операций, выезжая в разные провинции Афганистана.

– Никогда не забуду, вспоминает ветеран афганской войны, – как филигранно бомбил командир 27-го гвардейского истребительного полка гвардии полковник Виктор Кот! Навели мы истребители на цель. Заходит на неё один МиГ-21бис, отбомбился, "капельки" от фюзеляжа отделились, и – отворачивает. Другой заходит – то же самое. И оба не попадают в цель. А цель – ДШК на крыше дувала. И тут эфир разрывается искренним негодованием полковника Кота! Высказав лётчикам всё, что он думает о них, командир полка красиво зашёл на цель и положил одну бомбу точно в ДШК! До сих пор у меня перед глазами дух-пулемётчик, бросивший ДШК и убегающий от надвигавшегося самолёта. Потом – дым, пыль… А когда всё это рассеялось – ни духа, ни ДШК…Вот что значит, когда командир говорит не "Делай, как я сказал!", а "Делай, как я!".

Далі буде.

Олексій Тригуб.
Фото з сімейного архіву О.П.Бусигіна.

В Афган ми потрапляли різними шляхами…

Закінчення. Початок в №31.

Десант покинув вертольоти із запізненням у кілька хвилин від плану. Лише кілька хвилин промайнуло від моменту, коли більше півсотні гвинтокрилих машин розтяглися в пустелі, як розпочався штурм об'єкта. Вертолітники спостерігали, як вибухали міни та гранати, вслухалися у цокіт автоматних та кулеметних черг. Стихло все раптово. Перші ж полонені розповіли, що це – територія Ірану, а атакували десантники асфальтовий завод. Та для вертолітників це вже була не новина. Якраз перед початком штурму помилку помітив штурман Ан-30 старший лейтенант М. Рябошапко. Він передав, що вертольоти десанту сіли поблизу іранського населеного пункту Хорнек, за 12 кілометрів від кордону. Проте зупинити десантників цим повідомленням не вдалось.

Атака іранських "Фантомів" остаточно переконала, що десант помилився з місцем висадки. На щастя, ніхто з радянських військовослужбовців не постраждав. За годину під прикриттям МіГ-23 вертольоти злетіли, залишивши на землі уламки двох пошкоджених Мі-8.

Базу наркоторговців десант почав штурмувати з запізненням на кілька годин. До сьомої вечора вона була захоплена. Проте трофеїв, на які розраховувало командування, зрозуміло, отримати не вдалося. Контейнерів з ПЗРК, звісно, теж не виявили. Та випробування для десанту не завершилися.

Ще перед початком повторного штурму стало зрозумілим, що пального на всіх не вистачить. Терміново з Кандагара були викликані заправники Мі-6.

– На вертолітному майданчику в пустелі розпочалось щось незрозуміле, – розповідає Віктор Іванович про той пам'ятний десант. – Після того, як хтось сказав, що чи то іранці, чи то душмани готують атаку, всі одночасно виявили бажання терміново дозаправитися та вилетіти. Розгублений невдачею, полковник Апрелкін, здавалося, й не збирався керувати діями екіпажів. Та поступово паніка почала вщухати. О третій ранку, як тільки почало розвиднюватися, вертольоти один за одним покидали майданчик.

Без "пригод" не обійшлося й цього разу. Один з Мі-8, не встигнувши злетіти, був буквально знесений струменем іншого вертольота, що піднімався поруч, і перекинувся на бік. Десант та екіпаж швидко пересіли в інший вертоліт, а на польовому аеродромі на одне багаття стало більше.

Не пощастило й екіпажу заправника Мі-6 майора Рижова. Неподалік від Лашкаргаху душмани обстріляли вертоліт, і він, не в змозі продовжувати політ, здійснив вимушену посадку. З усіх сторін до пошкодженої машини сунули душмани. Можна тільки уявити, що відчували радянські вертолітники, коли бачили, як один за одним над головами пролітали Мі-8 та Мі-6, і жоден навіть не робив спроби приземлитися. А навкруги вже стукотіли кулі, котрими щедро поливав місце приземлення ворог. Проте незабаром порятунок прийшов. Мі-8 групи пошуково-рятувального забезпечення забрав екіпаж пораненого вертольота, а Мі-6 запалав. Це була остання, четверта втрата за всю операцію "Південь".

Як не крути, проте основного завдання – захопити ПЗРК, – виконати не вдалося. Та й кількість захопленої наркосировини, у порівнянні з запланованою, була мізерною. "Розбір" був складним. Полковник Апрелкін був одразу відправлений до Союзу з пониженням в посаді. Вище командування, незадоволене результатами операції, вимагало знайти ще винних. Та більше винних не було. Як на диво, за винятком чотирьох втрачених вертольотів та кількох поранених, вся операція пройшла саме так, як і була спланована. А згодом розпочалася 5-та Панджшерська операція, і вже було не до пошуку винних.

– В травні перед строєм полку мені вручили орден Червоної Зірки, – продовжує згадувати події тридцятирічної давнини ветеран. – Це зараз говорять, що замполіти були тягарем в армії, та мало не все зло у військах від них. А тоді, у 1982 році, на плацу поблизу розпеченого Кандагарського аеродрому я приймав щирі вітання друзів та бойових побратимів, котрі розуміли, що орден мій не тому, що я – заступник командира ескадрильї по політчастині, а тому, що серед штурманів мав чи не найбільший наліт в бойових умовах. І, на відміну від решти, літати на Мі-6 почичнав в Афганістані.

Та вручення нагороди – лише мить. А далі – знову бойові будні та все, що пов'язане з польотами поміж гір Афганістану на краю пустелі: дірки в фюзеляжі від куль, пісок на зубах, кров поранених товаришів та десантників... І так – аж до серпня, коли прийшов наказ про заміну. Підсумок відрядження в Афганістан – майже 700 годин нальоту, більше 300 вильотів штурманом вертольота Мі-6 та Мі-8. Нагороджений орденом Червоної Зірки, а подання на орден Червоного Прапора десь загубилося по дорозі до затвердження Указом Президії Верховної Ради СРСР. Та ветеран цим вже не переймається.

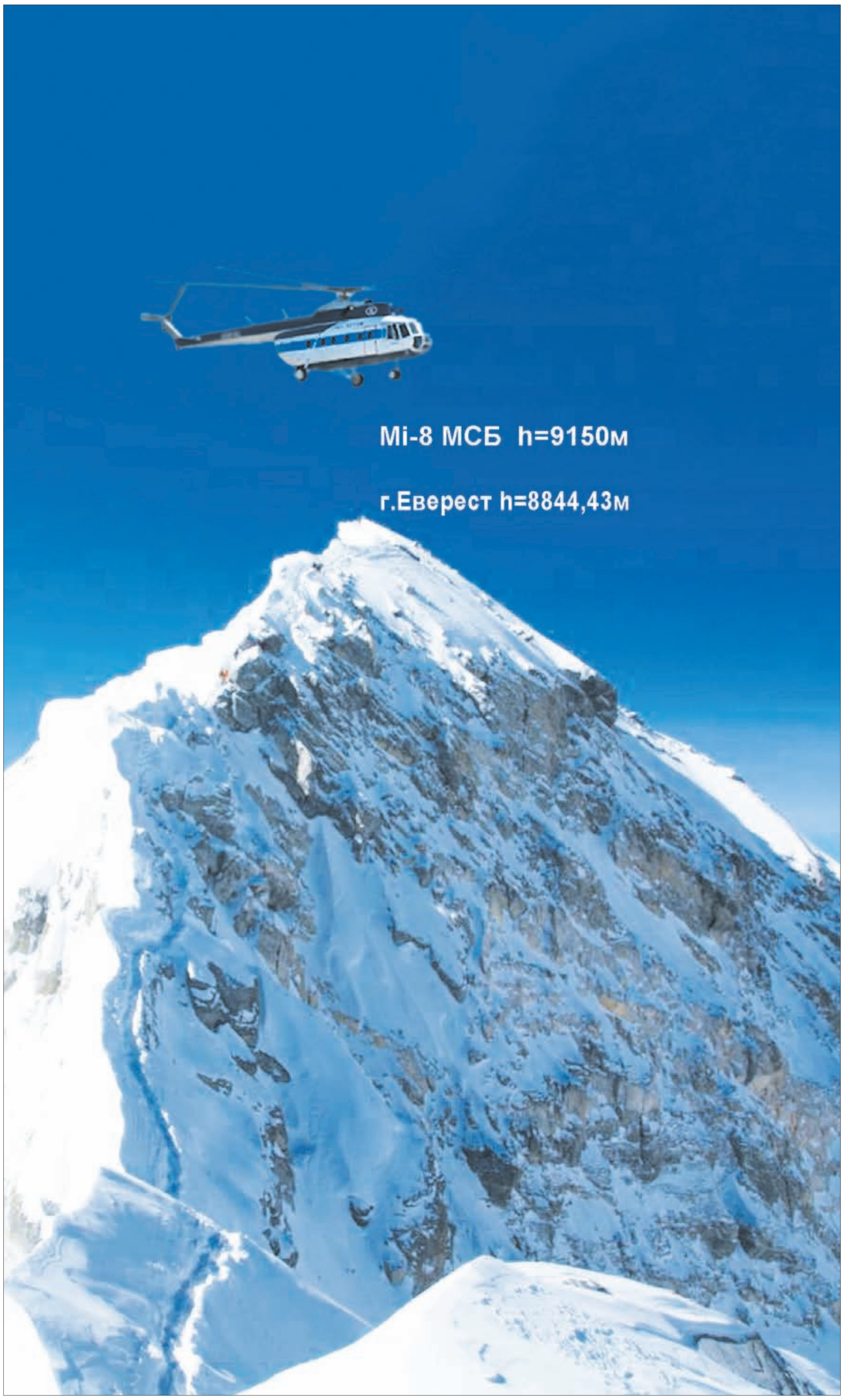

Після закінчення Військово-політичної академії імені В.І.Леніна, куди, як і було обіцяно, його прийняли поза конкурсом, майор Віктор Денисенко був призначений на посаду заступника командира полку по політчастині. Літав на Ан-12. В кінці 80-х став викладачем рідного Ворошиловградського вищого військового училища штурманів. Потім був непростий період формування Луганського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою. Навчальний заклад став одним з п'яти перших в Україні ліцеїв такого типу. Більше десяти років полковник Віктор Денисенко, очолюючи його, кожен день доводив, що саме тут найкраще готують майбутніх офіцерів. Кілька випусків луганських ліцеїстів, завдяки старанням Віктора Івановича, здійснили свою мрію – виконали стрибок з парашутом.

І в запасі ветеран не стоїть осторонь "військових" справ. Він – секретар луганської громадської організації "Клуб офіцерів ВПС", котру очолює директор Луганського АРЗ полковник запасу Олексій Мостовий. Ветерани часто збираються разом, обговорюють нагальні проблеми, відмічають свята та ювілеї, підтримують товаришів. А ще вони опікуються Луганським авіаційно-технічним музеєм, проводять екскурсії для школярів та молоді.

Життя продовжується.

Віктор Гедз. "Крила України".

Командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Юрій Байдак:

“Україна була, є і буде потужною авіаційною державою”

Рівно тиждень тому наша газета першою із друкованих видань в Україні опублікувала інформацію про черговий світовий рекорд вітчизняного авіапрому. Йдеться про встановлення максимальної висоти польоту на вертольоті Мі-8 МСБ у Криму. Щойно льотчики-випробувачі благополучно сіли на землю, як свіжий номер “Крил України” у цю ж мить попрямував до друкарні. Адже твориться історія, і про таку серйозну подію українці повинні дізнаватися якнайшвидше.

Сьогодні спробуємо більш детально розповісти нашому читачу про це дійство і перспективу нового вертольота як в Україні, так і за її межами. Але спочатку згадаймо, як усе відбувалося.

15 серпня близько 11-ї години на аеродромі “Кіровське”, що належить Дослідницькому науково-випробувальному центру Збройних Сил України, розташованому поблизу Феодосії, зібралась сила-силенна журналістів. Ще б пак, нині “Мотор Січ” вкотре має здивувати світ – відправити модернізований вертоліт на рекордну висоту. Спостерігати за встановленням рекорду прибули поважні гості від місцевої влади, начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Володимир Замана, Командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Юрій Байдак і, звичайно, генеральний конструктор АТ “Мотор Січ” В’ячеслав Богуслаєв.

...От льотчики-випробувачі запускають гвинти, зарулюють на місце зльоту і... довгоочікуваний старт. Власне, побачити сам рекорд вживу не зміг ніхто, навіть потужні об’єктиви телевізійників. Однак його було добре видно через засоби об’єктивного контролю на землі за допомогою запечатаного на борту вертольота бароспідографа. Далі свою справу зробила суддя міжнародної категорії Алла Стрельникова – спеціально уповноважений комісар FAI – Всесвітньої федерації авіаційного спорту. Вона зафіксувала досі не подолану жодним вертольотом висоту – 9150 метрів. Попередній рекорд теж належить нашим вертолітникам. Рік тому, під час міжнародного авіасалону “Авіасвіт”, вони здолали висоту 8250 метрів. Цього разу випробувачі покращили показник майже на кілометр і, таким чином, піднялися значно вище Евересту (найвища гора світу – 8844,43 м).

Після успішної посадки льотчиків зустріли оплесками, із квітами та подарунками. Екіпаж Мі-8 МСБ у складі Сергія Тішкова (АТ “Мотор Січ”) та Юрія Юхимука (ДНВЦ ЗС України) отримав від генерал-полковника Володимира Замани наручні годинники, а від

генерал-лейтенанта Юрія Байдака – нагрудні відзнаки “Повітряні Сили Збройних Сил України”. Перед журналістами спершу виступив генеральний конструктор АТ “Мотор Січ” В’ячеслав Богуслаєв, який розповів про нові можливості модернізованого вертольота і для чого потрібно встановлювати рекорди…

Власне, сам модернізований вертоліт зовні нічим не відрізняється від своїх попередників. Як кажуть конструктори, Мі-8 – одне з найвеличніших творінь людства і є найпоширенішим вертольотом у світі. Тому базова модель, оснащена новітніми технологічними розробками – двигунами, навігаційним обладнанням тощо, слугуватиме людству ще не два і навіть не три десятиліття. Суть модернізованого Мі-8 МСБ – його двигуни під довгим маркуванням – ТВ3-117ВМА-СБМ4Е. Із такими потужними та надійними двигунами гвинтокрилу машину можна експлуатувати і в спеку, і в холод, і в гірській місцевості. Тепер літати можливо й на недосяжні колись висоти, навіть в розрідженому повітрі, або при температурі плюс 52 градуси за Цельсієм. Навіть у таких екстремальних умовах двигуни зберігають свою потужність. Тому нині Україна має унікальну всепогодну універсальну машину.

Здивування присутніх викликав і той факт, який озвучив начальник Генерального штабу: вік вертольота, на якому випробувачі встановили рекорд, – 41 рік! Таким чином, будь-яка, не зовсім “пошарпана” часом машина, може бути модернізована на підприємстві й творити дива у повітрі.

Конструктори запевняють, що шляхом продовження ресурсу літальних апаратів йдуть усі розвинуті країни світу. От, скажімо, американському В-52, який ще брав участь у корейській війні, продовжили ресурс до 80 років – аж до 2040-го. За весь час на цьому В-52 чотири рази міняли двигуни, стільки ж разів озброєння, покращили всі інші характеристики – і він продовжує виконувати завдання.

– Це не єдиний вертоліт, над яким сьогодні працює наше підприємство, – зазначив В’ячеслав Богуслаєв. – Головне завдання, яке нам сьогодні поставив Президент України Віктор Янукович, – це створення нових, повністю забезпечених і оснащених Збройних Сил. А ми працюємо у секторі авіації і до цього прагнемо. За підтримки Міністра оборони, керівництва Збройних Сил ми створюємо техніку, яка сьогодні вкрай потрібна вітчизняному війську. Із новими моторами – двигунами п’ятого покоління, ми можемо підніматися на найвищі точки планети, і це сьогодні довели пілоти. Що це нам дає? Україна нині бере участь у миротворчих операціях. В основному – це спекотні країни, де є океанічні узбережжя, гірська місцевість. У таких умовах, при максимальному навантаженні, новий двигун не втрачає своєї потужності. Тобто, вертольоти наших Збройних Сил зможуть виконувати бойові завдання в будь-яких екстремальних умовах, навіть при температурі вище 52-х градусів. Простими словами кажучи, вертоліт, не оснащений новими двигунами, в такій ситуації має залишити на землі половину озброєння чи особового складу. А для Мі-8 МСБ цього робити не потрібно – підприємство гарантує успішне виконання завдань при повному бойовому навантаженні.

Генеральний конструктор “Мотор Січ” зауважив, що Україна є морською державою, із гірською місцевістю, крім того, країна активно проводить розвідку родовищ енергоносіїв у шельфах Чорного та Азовського морів, і саме в цьому напрямку стануть у нагоді модернізовані вертольоти. В’ячеслав Богуслаєв повідомив, що лише на одному двигуні Мі-8 МСБ може летіти 60 хвилин при повному навантаженні, тоді як інші світові виробники дають близько трьох хвилин на надзвичайний режим.

Керманич “Мотор Січі” висловив велику вдячність усім спеціалістам Дослідницького науково-випробувального центру Збройних Сил України і його начальнику – Герою України Юрію Тішкову.

– Це велике щастя, що Україна має такий центр з висококласними спеціалістами. Тут збереглася специфічна наукова аура ще тих часів. Я вдячний і начальнику Генерального штабу, який зберіг цей унікальний сертифікований заклад, і переконаний, що він й надалі функціонуватиме і розвиватиметься.

У свою чергу, Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Володимир Замана привітав весь колектив підприємства “Мотор Січ” із знаменною подією, а також особовий склад ДНВЦ і всіх не байдужих до авіаційної галузі українців:

– Це історичний день, ми маємо потужний потенціал і ми повинні його розвивати. За дорученням Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України, керівництво відомства нарощує співпрацю з провідними підприємствами вітчизняного оборонно-промислового комплексу. Президент вимагає: менше говорити – більше робити. А нині результат говорить сам за себе. Що ми сьогодні маємо? По-перше, підвищено безпеку екіпажу, по-друге, суттєво збільшено можливість оснащення вертольота, зросли його льотно-технічні характеристики. Хочу зазначити, що усі вертольоти Збройних Сил у подальшому будуть модернізовані такими двигунами. Крім того, протягом двох наступних років ми будемо модернізувати і проводити випробування легкого вертольота на базі Мі-2. Таким чином, матимемо свої українські гвинтокрилі машини, які нічим не поступатимуться і навіть переважатимуть зарубіжні моделі.

Варто зазначити, що це – не перший переоснащений новими двигунами вертоліт. Дві машини вже виконують визначені завдання у частинах Збройних Сил. Ресурс цих красенів на підприємстві продовжують на двадцять років. Ціна питання – близько п’яти мільйонів доларів, тоді як нова така машина вартуватиме утричі дорожче. Приємно вражає і ресурс двигуна. На старих він становив 2000 годин, новий же збільшено удвічі – до 4000 годин. Це дозволить суттєво економити державні кошти лише на продовженні ресурсу двигуна.

“Дев’ять сто п’ятдесят – далеко не межа, – кажуть льотчики-випробувачі після встановлення рекорду. – Наші конструктори допоможуть нам це довести”.

– У повітрі все пройшло за планом, – ділиться враженнями командир екіпажу Сергій Тішков. – Температура за бортом – мінус тридцять, вертоліт ще раз продемонстрував свої відмінні якості, і погода не підвела. Особливості виконання польотів на такі висоти передбачають використання подачі кисню пілотам, а деякі доопрацювання у гідравлічній системі машини дозволяють експлуатувати її на висотах більше восьми тисяч метрів. Під опікою наших геніальних вчених цей вертоліт ще довго літатиме світовими просторами. На здобутку зупинятися не будемо, у найближчі дні плануємо встановити ще 5-7 рекордів на цій машині. Це показники із максимального навантаження і завантаження вертольота на визначених висотах та інші льотно-технічні характеристики.

Командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Юрій Байдак, який уважно стежив за встановленням історичного для нашої держави рекорду, привітав льотчиків, керівництво АТ “Мотор Січ” і усіх присутніх на цьому дійстві. Він висловив сподівання, що усі літальні апарати, які є на озброєнні українського війська, з допомогою вітчизняних авіаційних підприємств стануть до строю і виконуватимуть завдання із захисту повітряних кордонів нашої Батьківщини. А резюмував Командувач такою фразою: “Україна була, є і буде потужною авіаційною державою”.

Юрій Ігнат.
“Крила України”.
Фото автора.

НОВИЙ ВИГЛЯД ЗНАЙОМИХ ВІДЗНАК

У позаминулому номері “Крил України” розповідалось про зміни у вигляді відзнак Міністерства оборони України. Зокрема, йшлося про нагрудні знаки. Продовжуючи тему, варто відмітити і той факт, що раніше цивільні працівники могли відзначатись нагрудними знаками різних категорій. Водночас сьогодні вони можуть отримати лише подяку, грамоту та почесну грамоту і, за окремим випадком, “Знак пошани”. Решта нагород передбачені лише для військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу. Окрім того, продовжили існувати почесні нагрудні знаки начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України та командувачів видів ЗС України, адже вони не мають статусу відомчих заохочувальних відзнак. Як зазначають фахівці з військової символіки та геральдики, нові нагрудні знаки частково замінили скасовану минулого року систему відомчих заохочувальних відзнак. А головне, було впорядковано та оптимізовано, аби задовольнити потреби командування частин та підрозділів до заохочення своїх підлеглих. Адже, беззаперечно, кожен військовослужбовець, який бездоганно виконує службовий обов’язок, повинен отримати нагороду від керівництва МО України за свою самовіддану працю. Але чи зазнає система нових перетворень, покаже час, який сьогодні дозволяє з упевненістю констатувати, що в історії української військової символіки перегорнуто чергову сторінку.

Медаль “Ветеран служби”

Медаль виготовляється з білого металу і має вигляд кола діаметром 32 мм. На лицьовому боці медалі зображено хрест, утворений чотирма щитами, накладений на схрещені мечі вістрями угору. У центрі хреста зображено малий Державний Герб України на тлі лаврового вінка жовтого металу. Щит малого Державного Герба України покрито емаллю синього кольору. Хрест перевиває стрічка, покрита емаллю білого кольору з написом “ВЕТЕРАН СЛУЖБИ”. Зворотний бік медалі плоский з написом у два рядки: “МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ”. Медаль за допомогою вушка та кільця з’єднується з прямокутною колодкою білого металу, обтягнутою стрічкою.

Медаль “20 років сумлінної служби”

Медаль виготовляється з жовтого металу і має вигляд кола діаметром 32 мм. На лицьовому боці медалі зображено малий Державний Герб України на тлі лаврового вінка, схрещених мечів вістрями угору та розбіжних променів. Щит малого Державного Герба України покрито емаллю синього кольору. На зворотному боці медалі в центрі розміщено напис у три рядки “20 РОКІВ СУМЛІННОЇ СЛУЖБИ”. По колу розміщено напис “МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ” (зверху) та зображення лаврового напіввінка (знизу).

Усі зображення і написи рельєфні. По колу медаль обрамлено бортиком з обох боків. Медаль за допомогою вушка та кільця з’єднується з прямокутною колодкою жовтого металу, обтягнутою стрічкою.

Медаль “15 років сумлінної служби”

Медаль виготовляється з білого металу і має вигляд кола діаметром 32 мм. На лицьовому боці медалі зображено малий Державний Герб України на тлі лаврового вінка, схрещених мечів вістрями угору та розбіжних променів. Зображення лаврового вінка – жовтого металу. Щит малого Державного Герба України покрито емаллю синього кольору. На зворотному боці медалі в центрі розміщено напис у три рядки “15 РОКІВ СУМЛІННОЇ СЛУЖБИ”. По колу розміщено напис “МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ” (зверху) та зображення лаврового напіввінка (знизу).

Усі зображення і написи рельєфні. По колу медаль обрамлено бортиком з обох боків. Медаль за допомогою вушка та кільця з’єднується з прямокутною колодкою білого металу, обтягнутою стрічкою.

Медаль “10 років сумлінної служби”

Медаль виготовляється з металу бронзового кольору і має вигляд кола діаметром 32 мм. На лицьовому боці медалі зображено малий Державний Герб України на тлі лаврового вінка, схрещених мечів вістрями угору та розбіжних променів. Щит малого Державного Герба України покрито емаллю синього кольору. На зворотному боці медалі в центрі розміщено напис у три рядки “10 РОКІВ СУМЛІННОЇ СЛУЖБИ”. По колу розміщено напис “МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ” (зверху) та зображення лаврового напіввінка (знизу).

Усі зображення і написи рельєфні. По колу медаль обрамлено бортиком з обох боків. Медаль за допомогою вушка та кільця з’єднується з прямокутною колодкою з металу бронзового кольору, обтягнутою стрічкою.

Максим Хорошунов.

НА ОЗБРОЄННЯ

Армійські хитрощі

Міністерство оборони Росії прийняло на озброєння близько 20 типів надувних макетів військової техніки. Про це, як повідомляє "Інтерфакс", заявив начальник науково-випробувальної лабораторії компанії "Русбал" Юрій Степанов. За його словами, поки що військові розмістили замовлення тільки на серійну поставку хибних зенітних ракетних комплексів С-300.

У рамках першої партії військовому відомству будуть передані п'ять комплектів надувних зенітних комплексів. Макети імітують реальну техніку в оптичному, тепловому й радіолокаційному діапазоні довжин хвиль. Тому комплексними засобами розвідки вони сприйматимуться як реальна техніка.

У планах міноборони Росії – прийняття на озброєння надувних макетів танків, літаків і ракетних комплексів вже наступному році. Йдеться, зокрема, про макети танків Т-72 і Т-80, а також винищувачів Су-27 і МіГ-31. Закупівля надувних хибних цілей провадиться в рамках держпрограми озброєння Росії, розрахованої на період до 2020 року.

Надувні макети являють собою каркас, обтягнутий герметичною оболонкою. Вони оснащені тепловими й радіолокаційними імітаторами, енергоблоками й вентиляторами. Маса однієї моделі може становити від 30 до ста кілограмів залежно від типу імітованої військової техніки. Транспортувати макети можна автомобільним, морським і повітряним транспортом.

КОНТРАКТИ

F-15SE і Typhoon – у фінал корейського тендера

Агентство оборонних закупівель (DAPA) Південної Кореї визначило фіналістів тендера F-X III на поставку 60 багатофункціональних винищувачів, повідомляє Defence Talk. Фіналістами визначений американський авіабудівний концерн Boeing і європейський консорціум Eurofighter. Саме ці підприємства в останній день торгів зробили DAPA пропозицію, що вписується в бюджет, виділений на закупку бойових літаків.

Уряд Південної Кореї виділив для цього 8,3 трильйона вон (близько 7,5 мільярда доларів). У тендері на поставку винищувачів брала участь також американська компанія Lockheed Martin, однак її ціна не відповідала бюджетним вимогам. Учасники конкурсу пропонують південнокорейським військовим бойові літаки F-15 Silent Eagle, Typhoon і F-35 Lightning II.

Раніше DAPA кілька разів продовжувало тендер на поставку бойових літаків, оскільки жоден з учасників не міг запропонувати не тільки найменшу ціну, але й ціну, яка б уписувалася в бюджет конкурсу. У цілому було проведено понад п'ять десятків раундів торгів, визнаних такими, що не відбулися. Із цієї причини Корея навіть планувала відкласти тендер на осінь 2013 року.

Крім винищувачів, консорціум Eurofighter пропонує Південній Кореї будівництво підприємства зі складання Typhoon, передачу технологій і доопрацювання бойових літаків. Вкладення в економіку країни при цьому оцінюються у два мільярди доларів. Концерн Boeing має намір розгорнути в Кореї виробництво деталей для винищувачів F-15SE, передачу ряду технологій і спільну розробку. Економічний ефект оцінюється в 1,4 мільярда доларів.

НА ЗМАГАННЯХ

Біатлон по-російськи

У підмосковному Алабіно завершився останній – міжнародний – етап перших Всеармійських змагань з танкового біатлону. Росію представляв екіпаж із Західного військового округу, що і став переможцем. Крім росіян, у змаганнях брали участь військовослужбовці з Білорусії, Вірменії й Казахстану.

Екіпаж 138-ї окремої мотострілкової бригади ЗВО переміг на російському етапі напередодні, змагаючись із колегами по округу, а також з екіпажами з Південного й Центрального військових округів. Переможці одержали по автомобілю "Нива", а також перехідний приз – модель танка Т-34. Тих, хто посів друге й третє місця, нагородили "Ладами" і квадроциклами. Слід зазначити, що про наміри взяти участь у змаганнях наступного року вже відгукнулися військові зі США й Італії. Очікують на відповідь танкістів із Німеччини.

Танковий біатлон передбачає проходження траси на швидкість, причому, як і в лижному біатлоні, учасники повинні на певних етапах уразити визначену кількість мішеней. Змагання проводилися на танках Т-72Б як естафета в три заїзди із проходженням маршруту довжиною 18300 метрів з різними перешкодами (змійка, брід, курган, колійний міст і ескарп). У кожний заїзд екіпажам довелося знищувати мішені різного типу, виконуючи стрільбу з танкової гармати штатним снарядом і протитанковою керованою ракетою, а також із крупнокаліберного кулемета.

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

Тайвань показав новий мобільний ракетний комплекс

Тайвань представив прототип мобільної пускової установки для надзвукових ракет HF-3. Раніше про наявність у Тайваню наземних пускових установок такого типу не повідомлялося.

Відповідно до заяви Чжуншаньського інституту науки й технології, що розробив більшу частину тайванського озброєння, новий комплекс використає ті ж пускові контейнери для ракет, які вже застосовані на флоті. Ракети HF-3 поставляються для кораблів ВМС Тайваню (класами від ракетних катерів до фрегатів) уже кілька років, але про їхнє застосування на суші поки що нічого не повідомлялося.

Тягач для комплексу – голландського виробництва (компанії DAF), у той час як причеп із самою пусковою установкою спроектований і зроблений безпосередньо в Тайвані. Про те, за який час комплекс переходить у бойове положення, не повідомляється. Надзвукові ракети з максимальною швидкістю до 2300 кілометрів за годину можуть вражати цілі на дальностях до 130 кілометрів.

Ракета HF-3 заявлена як протикорабельна, і її радіуса дії достатньо для поразки цілей практично на всій ширині протоки між островом Тайвань і материковою територією Китаю – головного потенційного супротивника Тайваню. В 2011 році тайванські експерти стверджували, що всього трьома такими ракетами можна потопити новий китайський авіаносець "Ляонін". Але за умови, що самі ракети не будуть перехоплені китайськими засобами ПРО.

ТЕСТИ

З грунтової ЗПС

12 серпня Airbus провів чергову серію випробувань військово-транспортного літака А400М на аеродромі неподалік іспанської Сарагоси. Як повідомляють у компанії, в рамках тестів вивчалася ефективність зльоту літака з грунтової злітно-посадкової смуги. Про подробиці випробувань у компанії не повідомляють. Відомо, що це другий з випущених літаків на заводі Airbus в Іспанії. Нагадаємо, проект А400М був започаткований у 2003 році для потреб семи європейських країн. Його перший політ відбувся 11 грудня 2009 року.

ТАЄМНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Секретний військово-космічний проект у Флориді

Американське державне агентство економічного розвитку подвоїло бюджет, виділений на реставрацію і модернізацію двох старих шатлів у Флориді (Космічний центр "Кеннеді"), з метою приховати їх ранню секретну військово-космічну приналежність.

Ці космічні кораблі, які нагадують мініатюрні космічні човники, є експериментальними апаратами. Військово-космічні польоти вони розпочали в квітні 2010 року. Третя секретна місія США з такими апаратами, розпочата 11 грудня 2012 року, триває по теперішній час.

ВПС не розкриває відомостей про те, що "X-37B" роблять на орбіті, а також в найсуворішій таємниці тримаються відомості про місця їх приземлення. Дві попередні місії "X-37B" тривали 224 і 469 днів. Після їх закінчення апарати приземлилися на автономної базі ВПС у місті Ванденберг (Каліфорнія). Виконувана на даний момент секретна програма також складається з двох таких апаратів.

За повідомленням Космічного центру, вони додадуть ще 4 млн доларів для даного проекту, який носить кодову назву "Койот". Участь в секретній програмі та її фінансуванні також бере і компанія "Boeing", яка також додасть від себе ще додатково 2 млн доларів

Між компанією "Boeing" і Космічним центром у Флориді існує й інша домовленість. Компанії спільно почали створення нового шатла. Вони розробляють комерційну космічну капсулу, яка називається "CST-100" і розрахована на транспортування семи космонавтів. Цей шатл буде одним з трьох потенційних кандидатів, які НАСА розгляне для можливості доставки екіпажів до Міжнародної космічної станції.

ПРИВАТНИЙ КОСМОС

Перший демонстраційний політ до Міжнародної космічної станції (МКС) приватного космічної вантажівки Cygnus, створеної за контрактом з НАСА підприємством Orbital Sciences, намічений на 15 вересня, йдеться в повідомленні компанії-розробника.

Перший запуск Cygnus заплановано на 15 вересня

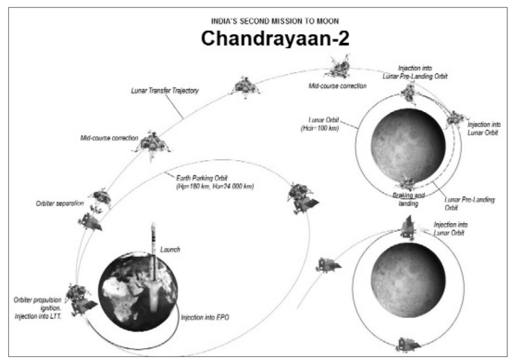
Як очікується, ракета "Антарес" з вантажним кораблем стартує з космодрому на острові Уоллопс на східному узбережжі США в 12.00 за місцевим часом (20.00 мск) 15 вересня. Якщо запуск не відбудеться через погані погодні умови, він може бути перенесений на наступні дні (але не пізніше, ніж на 19 вересня), при цьому стартове вікно в кожну добу буде зрушуватися на 20 хвилин тому.

В даний час фахівці завершують процес тестування носія "Антарес", призначеного для цього польоту, і незабаром почнуть стикувати до нього сам вантажний корабель. Ракета буде вивезена на стартовий майданчик 11 вересня, передає РІА "Новости".

"Вантажівка" Cygnus спроектована і створена компанією Orbital Sciences за контрактом, укладеним з НАСА, що передбачає доставку вантажів на орбітальну станцію. На відміну від конкурента, компанії SpaceX, що розробила корабель Dragon, апарат Cygnus сконструйований як одноразовий. "Вантажівка" призначена для польоту виключно в один кінець.

Індія може запустити до Місяця станцію "Чандраян-2" без участі Росії

Індія розглядає можливість запуску до Місяця космічного апарата "Чандраян-2" без участі в проекті Росії, йдеться в повідомленні індійського урядового космічного департаменту.

"Чандраян-2" буде місією, яку Індія проведе самостійно без Росії... Після невдачі російської міжпланетної місії "Фобос-Грунт" Роскомос прийняв рішення, спрямовані на підвищення надійності міжпланетних польотів. Це призведе до збільшення маси місячного посадкового модуля (для "Чандраян-2")", – йдеться в повідомленні.

"Роскосмос запропонував Індійській організації космічних досліджень (ISRO) підготувати індійський місяцехід до пуску в 2015 або 2017 році, а також заявив, що при запуску в 2015-му масу місяцеходу потрібно буде обмежити, а сам пуск буде супроводжуватися більш серйозним ризиком ... Тому нами був проведений комплексний перегляд програми "Чандраян-2", щоб критично оцінити наші можливості щодо створення і виведення в космос (власного індійського) посадкового модуля найближчим часом", – сказано в заяві департаменту, зробленій у відповідь на запит одного з членів верхньої палати парламенту.

Деталі змін у місії "Чандраян-2" поки узгоджуються. Як повідомляла раніше ISRO, станція "Чандраян-2" повинна складатися з двох модулів – орбітального і посадкового. Російська сторона повинна була розробити посадковий модуль, який доставить на поверхню супутника Землі невеликий автоматичний місяцехід.

Планувалося, що "Чандраян-2" відправиться до Місяця в 2013 році. Однак після невдачі з "Фобос-Грунтом" в 2011 році її перенесли.

Проект "Чандраян-2" є продовженням індійської місячної програми, розпочатої апаратом "Чандраян-1", який був запущений до Місяця в жовтні 2008 року. Цей апарат пропрацював на місячній орбіті 312 днів, а також відправив на її поверхню ударний зонд, передає РІА "Новости".

ВИПРОБУВАННЯ

Маневри китайських супутників

19 липня нинішнього року в Китаї за допомогою ракети-носія "Чанчжен-4С" були запущені три супутники "Чуансінь-3", "Шиянь-7" і "Шіцзянь-15". Апаратам були присвоєні позначення 2013-037A, 2013-037B і 2013-037C. У каталозі NORAD вони отримали номери 39208, 39209 і 39210

За повідомленням агентства Сіньхуа, призначені вони, головним чином, для проведення наукових експериментів з технічного обслуговування в космосі. Інших подробиць офіційні китайські джерела не приводять, але експерти відразу ж припустили, що однією з їх завдань стане відпрацювання технології інспектування інших космічних апаратів. Подальший хід польоту підтверджує це припущення.

Незалежні спостерігачі, що стежать за ходом польоту "Чуансінь-3", "Шиянь-7" і "Шіцзянь-15", повідомляють, що в серпні було здійснено маневрування об'єкта 2013-037C і його зближення з об'єктом 2013-037B. 6 серпня приблизно о 16:45 UTC (20:45 мск) він пройшов над "колегою" на висоті близько 3 км, а 9 серпня – за декілька кілометрів під ним.

Фахівці не виключають, що в ході нових маневрів буде здійснено зближення з супутником "Шіцзянь-7" (28737/2005-024A), запущеному 5 липня 2005 р.

РОЗРОБКИ

Чергові тести "Dream Chaser" успішно завершені

Компанія Sierra Nevada Corporation (SNC), яка є підрозділом американської компанії SpaceDev, оголосила про успішне завершення тесту з буксирування розроблюваного нею багаторазового пілотованого космічного корабля "Dream Chaser" ("Біжи за мрією"). Серія випробувань космічного корабля, призначеного для доставки вантажу та екіпажу на низьку навколоземну орбіту, проходила в NASA's Dryden Flight Research Center в Евардс (штат Каліфорнія). Тест з буксирування проводився в рамках підготовки до майбутніх випробувань підльоту і посадки "Dream Chaser", запланованих на третій квартал 2013 року.

Як зазначає колишній астронавт Steve Lindsey, який очолює SNC's Space Systems, він і його команда надзвичайно раді, що ці випробування пройшли успішно, адже це дозволяє приступити до наступних випробувань "Dream Chaser". Тести проводилися на злітно-посадковій смузі Dryden Flight Research Center, яка вже неодноразово використовувалася для проведення випробувань космічних апаратів, зокрема Space Shuttle.

Протягом двох місяців аналізувався стан космічного апарата при буксируванні на швидкості 20 км/год, 40 км/год, 65 км/год і 95 км/год. Перед інженерами стояла мета – перевірити інтегровані складові космічного корабля за умов приземлення і буксирування, зокрема роботу бортового комп'ютера, програмного забезпечення, навігаційних приладів, гальмівної системи і шасі.

Проведені тести підтвердили, що всі системи "Dream Chaser" знаходяться в справному стані. Таким чином, з 99% гарантією можна стверджувати, що всі системи багаторазового пілотованого космічного корабля, які відповідають за посадку, під час гальмівного шляху на злітно-посадковій смузі будуть бездоганно функціонувати.

Розробники "Dream Chaser" передбачили для космічного корабля не тільки можливість посадки на будь-які злітно-посадкові смуги довжиною не менше 2,5 км, але і можливість планерування.

SNC є однією з трьох компаній, які фінансуються в рамках Commercial Crew Integrated Capability initiative, що передбачає розробку "космічних таксі", призначених для комерційних польотів екіпажів на навколоземну орбіту і Міжнародну космічну станцію (МКС).

Проведені "буксирувальні тести" – далеко не перші для "Dream Chaser". Зокрема, в 2012 році досить успішно пройшли великомасштабні випробування космічного корабля в аеродинамічній трубі. У нинішньому році також заплановано відпрацювання польоту і посадки в автономному режимі.

Над Харьковом небо чистое

В поселке Солоницевка, под Харьковом, на высоте 197,2 в годы Великой Отечественной войны был расположен командный пункт маршала И.Конева. Именно с этой высоты в ночь с 22 на 23 августа 1943 года командующий Степным фронтом маршал И.С. Конев отдал приказ идти на штурм Харькова.

Теперь на этой "Высоте Конева" открыт национальный музей "Харьковщина в войне 1941-1945 годов". Здесь всегда люди и цветы. Посетители подолгу задерживаются у памятной стены. На ней золотыми буквами написаны имена бойцов, которые за освобождение Харькова были удостоены высокого звания Героя Советского Союза. Третьим сверху в этом почетном списке – лётчик-истребитель капитан Сергей Луганский. В музее хранятся его личные вещи, среди которых – шлемофон, в котором он летал в небе Харькова, планшет, фронтовая карта, часы "Победа", компас. На большой фотографии – фронтовой аэродром, взлётная полоса, а на ней группа генералов. В центре – командующий Степным фронтом маршал И.Конев. Рядом с ним – капитан Луганский. Зелёная гимнастерка туго подпоясана ремнём, стройный, подтянутый, на голове синяя пилотка, из-под которой видны светлые волосы. На загорелом продолговатом лице – смущённая улыбка. Ему только что вручили Золотую Звезду Героя. За один месяц боёв в небе Харькова капитан Сергей Луганский лично сбил 14 самолётов противника.

Я хорошо помню, как познакомился с Сергеем Даниловичем Луганским. В конце семидесятых меня в числе шестерых выпускников Харьковского авиационного училища направили Белорусский военный округ для прохождения офицерской службы.

В светлом и просторном кабинете нас, молодых лейтенантов, с приветливой улыбкой встретил молодой светловолосый генерал-майор авиации. На его широкой груди среди множества боевых наград сияли две Золотые Звезды Героя. Лёгкой походкой он подошёл к каждому из нас, крепко пожал руки. Это и был Сергей Данилович Луганский.

Позже, после длительного общения, его правдивые, захватывающие рассказы о войне, о воздушных схватках с гитлеровскими асами вдохновили меня написать книгу "Над Харьковом небо чистое". Я посвятил её лётчикам-фронтовикам, которые отличились в боях за освобождение Харькова и Харьковской области. Книга написана на фактическом материале. И, конечно, главный персонаж книги – лётчик-истребитель капитан Сергей Луганский...

Родился он в Казахстане, в городе Алма-Ата, в простой рабочей семье на улице Заводской. На фронте – с первого дня войны. Комсомольцы и молодёжь Алма-Аты подарили своему земляку-лётчику боевой истребитель, на котором он совершил 390 боевых вылетов и сбил 43 самолёта противника.

За боевые заслуги прославленный советский ас был удостоен звания дважды Героя, а на его родине в Алма-Ате ему был установлён бронзовый бюст.

В своей книге я старался показать немецких лётчиков такими, какими они были – смелыми и опытными профессионалами. Воздушные бои с ними были напряженными и бескомпромиссными.

Когда Луганского просили рассказать о воздушном бое, который ему больше всего запомнился, лицо его мрачнело: ему не хотелось вспоминать тот бой над Харьковом, когда он чуть было не погиб...

В районе Холодной Горы Як Луганского внезапно был атакован немецким истребителем "Фокке-Вульф-190". С первых же секунд боя капитан Луганский понял, что имеет дело с опытным фашистским лётчиком. Он в совершенстве владел фигурами высшего пилотажа. К тому же "Фокке-Вульф-190" по своим техническим характеристикам превосходил Як. Он был цельнометаллическим, скоростным, с бронированной спинкой для защиты лётчика. Да и вооружение у немецкого истребителя было мощным – четыре пушки и шесть крупнокалиберных пулемётов. На фюзеляже вражеского истребителя был нарисован пиковый туз, что означало принадлежность лётчика к высшей категории воздушных бойцов.

Луганский был настроен на победу. Однако он успел почувствовать, что при выполнении боевых манёвров гитлеровский ас опережает его. Это всерьёз насторожило капитана Луганского.

При сближении самолётов он успел увидеть лицо немца – молодое, круглое, плотно обтянутое черной кожей шлемофона и... улыбающееся. Эта наглая улыбка врага привела Луганского в ярость. "Он ещё надо мной издевается, – обозленный, подумал он. – Это мы ещё посмотрим, кто кого победит!"

Всем корпусом Луганский подался вперёд, принимая вызов гитлеровца.

Самолёты взмывали в высоту, разрезая небесную синь, стремительно камнем падали вниз в отвесном пике. Немецкий лётчик управлял самолётом легко и уверенно. Для очередной атаки "фокер" зашёл со стороны солнца и ударил по Яку из всего бортового вооружения сразу. Его очереди были короткими, но точными.

Неожиданный сноп огня спеленал советский истребитель. На его крыльях появились дыры, повреждён фюзеляж, разбит фонарь кабины, к ногам упало правое ухо шлемофона, срезанное пулемётной очередью. На приборной доске жалобно зазвенели разбитые стёкла приборов. Вдруг выскользнула из руки ручка управления самолётом. Як перевернулся – ноги оказались вверху, голова внизу. В лицо посыпались разбитые стёкла приборов. Выше локтя обожгло, и по руке потекло что-то горячее, липкое.

– Ранен! – с опаской прошептал Луганский. – Неужели конец?

– Ещё не вечер! – подбадривал себя. В голову пришли знакомые строки: "Постой-ка, брат мусью. Уж постоим мы головою за Родину свою..."

Показалось лицо матери – доброе, ласковое с легкой сеточкой морщинок в уголках карих глаз. В каждом письме просит его, чтобы он берег себя. Бережёного Бог бережет! Ей не нравилось то, что Сергей выбрал профессию лётчика...

– Как тут уберечься, когда фриц вооружён до зубов и прёт со всех сторон, – мысленно оправдывался он перед матерью, не отводя глаз от вражеского истребителя.

Собрав весь свой боевой опыт, капитан Луганский мастерски делает манёвр, который всегда приносил ему успех. С перевернутого полёта он ловит в сетку прицела мутно-зеленый силуэт "фокера" и вспотевшими от напряжения пальцами с силой нажимает на гашетку. Перестук пушки отдаётся в самом сердце.

Гитлеровец решил, что с краснозвёздным самолётом покончено, и на миг расслабился. Этого мгновения капитану Луганскому хватило для того, чтобы открыть прицельный огонь. Очередь пришлась в бензобак. Вражеский истребитель с пиковым тузом на фюзеляже свалился на крыло и взорвался.

– Фу-ух! – облегчённо вздохнул капитан Луганский. – Измотал, подлец, до чёртиков в глазах!..

80 пробоин он насчитал потом на самолёте. Удивлённые однополчане сочувственно смотрели на Луганского. В рубашке родился. Ей-ей! Побывать в пекле и остаться живым – это чудо!

Собравшиеся вдруг дружно расступились, давая дорогу командующему Степным фронтом маршалу И.Коневу. Он наблюдал за этой схваткой и восхищался действиями советского лётчика. Надвинув фуражку на глаза, маршал Конев с интересом читал надпись на Яке: "Герою Советского Союза Сергею Луганскому от комсомольцев и молодёжи города Алма-Ата". Перевёл любопытный взгляд на лётчика и сказал громко, с одобрением:

– Поздравляю! Вижу, подарок алмаатинцев в надежных руках! Оправдывает надежду земляков. Так держать! А это вам подарок от меня. Маршал снял со своей руки золотые часы и вручил их капитану Сергею Луганскому.

– Носи, орёл! Пусть эти часы отсчитывают время нашей скорой победы над врагом...

...Пассажирский лайнер Ту-134 долгое время летел в облаках. Густые, тёмно-фиолетовые, они преграждали путь самолёту. А он уверенно продолжал лететь своим курсом. Когда лётчик пробил облачность, в салон влетели яркие лучи солнца. Пассажиры с любопытством смотрели на молодого генерала авиации, на груди которого величавым отблеском пламенели две Золотые Звезды Героя Советского Союза. Вошла молоденькая стюардесса, поправила кудряшки и нежным голосом объявила:

– Харьков принимает! Над Харьковом небо чистое!..

Генерал Луганский летел в Харьков на встречу с лётчиками-однополчанами. Он мог приехать поездом, но ему хотелось посмотреть на Харьков с высоты. Вспомнилось генералу другое небо, небо войны, усеянное юнкерсами, мессершмитами да фокерами. Вспомнились фронтовику и кадры кинохроники о том, как к ночи 22 августа 1943 года в батальонах, полках и дивизиях началось движение. Небо Харькова мерцало зарницами и далёкими вспышками. И вдруг на рассвете – тревога! Артиллерийская стрельба. Харьковчане перешептывались: неужто освобождение? Крестились, открывали окна, балконы, выходили на улицу...

Рота разворачивается к бою. Горит крайний дом на Залютино. Из него брызнула пулемётная очередь. Рота прижалась к земле. Пренебрегая опасностью, поднялся казах Карим Бабаев. На его груди – две медали: медаль "За отвагу" и Золотая медаль Героя Советского Союза. Голова перевязана. Широкоплечий, узкоглазый, качнулся он на своих коротких, крепких ногах и хриплым голосом закричал:

– Вперёд, ребята! Вставайте, дорогие мои кунаки! Холодную Гору возьмем и Харьков наш!.. Бойцы поднимались, прибавляли шаг.

Вдруг в небе показались мессеры, спешившие на помощь своей пехоте. Немецкие наблюдатели успели предупредить своих лётчиков:

– Ахтунг! Ахтунг! В небе Луганский!

Мессеры тут же скрылись за облаками. Их стало преследовать звено краснозвездных Яков – быстрых, решительных и грозных. Вёл звено в атаку капитан Сергей Луганский, человек удивительной боевой судьбы, мужественный воин неба, яркий представитель славной плеяды людей бессмертного подвига...

Олексій Гарбуз.
м.Харків.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

26 серпня – 1 вересня

26 серпня 1943 р. *відбувся перший політ бомбардувальника Ту-2 з двигунами М-82ФН.*

26 серпня 1946 р. *народився командир Стрийського зенітно-ракетного Теребовлянського ордена О.Невського полку С.М.Бутримович.*

26 серпня 1958 р. *початок реактивної ери на трансатлантичних трасах. Авіакомпанія Pan American відкрила лінію Нью-Йорк – Лондон на Boeing 707.*

26 серпня 1968 р. *відбувся перший політ дослідного Су-15УТ, Є.К.Кукушев.*

26 серпня 1978 р. *відбувся запуск КК "Союз-31", В.Ф.Биковський, З.Йен (НДР).*

27 серпня 1913 р. *народився льотчик-штурмовик, Герой Радянського Союзу М.І.Арчаков.*

27 серпня 1933 р. *відбувся перший політ винищувача І-12 (АНТ-23), І.Ф.Козлов.*

27 серпня 1958 р. *народився льотчик-космонавт, Герой Радянського Союзу, Герой Росії, начальник Центру підготовки космонавтів Росії С.К.Крикальов.*

28 серпня 1999 р. *вийшов перший номер газети ВПС України "Крила України".*

29 серпня 1918 р. *народився льотчик-торпедоносець, Герой Радянського Союзу О.І.Жестков.*

29 серпня 1923 р. *народився льотчик-випробувач, Герой Радянського Союзу В.М.Андреєв.*

29 серпня 1923 р. *народився організатор ракетно-космічної галузі О.О.Максимов.*

29 серпня 1939 р. *народився президент науково-виробничої корпорації "ФЕД", Герой України О.А.Жданов.*

29 серпня 1998 р. *у м. Вінниця (в день святкування Дня авіації) було відкрито пам'ятник-меморіал (літак МіГ-21) на честь створення ВПС України.*

29 серпня 1969 р. *народився начальник управління захисту інформації та криптології – заступник начальника штабу Командування ПС ЗС України В.І.Вікарчук.*

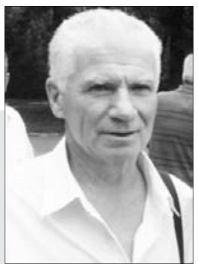
29 серпня 1988 р. *відбувся запуск УК "Союз ТМ-6", В.А.Ляхов, В.В.Поляков А.Д.Моманд (Афганістан).*

30 серпня 1918 р. *народився організатор ракетно-космічної галузі С.О.Афанасьєв.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

26 серпня – 1 вересня

30 серпня 1945 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР Ю.В.Жучков.*

30 серпня 1946 р. *народився військовий льотчик, начальник ЛВС ДКБ О.К.Антонова (1995-1998) Ю.Д.Руденко.*

30 серпня 1968 р. *народився начальник кадрового центру Збройних Сил України І.Є.Лисенко.*

30 серпня 1976 р. *народився штурман-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова О.В.Малярець.*

30 серпня 1986 р. *на чемпіонаті світу з вищого пілотажу збірна команда СРСР, виступаючи на літаках Су-26М, посіла перше місце, вигравши Кубок світу.*

31 серпня 1923 р. *народився льотчик-штурмовик, Герой Радянського Союзу В.П.Доічев.*

31 серпня 1947 р. *здійснив перший політ прототип багатоцільового літака Ан-2, П.М.Володін.*

31 серпня 1953 р. *народився льотчик-космонавт П.В.Виноградов.*

31 серпня 1965 р. *народився директор Департаменту міжнародного оборонного співробітництва Міністерства оборони України В.В.Смирнов.*

31 серпня 1977 р. *здійснив перший політ реактивний транспортний літак КЗП Ан-72 із ТРДД Д-36, екіпаж В.І.Терського.*

31 серпня 1992 р. *створено медичну службу ВПС України (з 01.12.2004 р. – медична служба ПС ЗС України).*

31 серпня 1993 р. *вперше відбувся Міжнародний авіаційно-космічний салон (МАКС), що проводиться з періодичністю раз на два роки в Жуковському, на аеродромі імені М.М.Громова, неподалік від Москви.*

31 серпня 1995 р. *на космодромі Плесецьк здійснено запуск РН "Циклон-3", яка вивела на орбіту перший супутник незалежної України "Січ-1".*

31 серпня 2013 р. *відзначається День авіації України.*

1 вересня 1918 р. *народився льотчик-розвідник, Герой Радянського Союзу В.Д.Борисов.*

1 вересня 1918 р. *народився льотчик-винищувач, Герой Радянського Союзу І.П.Белозьоров.*

1 вересня 1938 р. *засновано ДП МОУ "Чугуївський авіаційний ремонтний завод".*

1 вересня 1922 р. *народився генерал-лейтенант, Герой Радянського Союзу та Соціалістичної Праці, начальник головного 50-го ЦНІІ КС Міністерства оборони Радянського Союзу І.В.Мещеряков.*

1 вересня 1939 р. *Німеччина напала на Польщу. Початок Другої світової війни.*

1 вересня 1988 р. *відбувся перший політ Су-25УТГ.*

Огненное небо 1941 года над Черным морем

Продовження. Початок в №21.

Морские летчики в воздушных боях совершили множество подвигов

Штурман эскадрильи 32-го истребительного авиаполка старший лейтенант Евгений Ларионов в воздушном бою над Перекопом в критическую минуту прикрыл командира эскадрильи капитана И.Любимова, пожертвовав при этом своей жизнью. Исключительную стойкость, мужество и героизм проявил в боях и сам командир этой эскадрильи. Особенно жестоким был бой 9 октября 1941 года. В этот день капитан Любимов и старший лейтенант М.Авдеев осуществляли непосредственное прикрытие "петляковых" армейской группы. После выполнения задачи они возвращались на аэродром Тагайлы и были атакованы вражескими истребителями. Пулеметная очередь прошила самолет капитана Любимова, летчик был ранен в правую ногу. Истекая кровью, Любимов совершил вынужденную посадку и поясом перетянул раненную ногу выше колена. Но неподвижный советский истребитель атаковали вражеские самолеты. Вновь капитан получил ранение, теперь в левую ногу. В бессознательном состоянии Иван Степанович был доставлен в госпиталь. Хирургам едва удалось спасти летчику правую ногу. Подобно А.Маресьеву, И.Любимов с протезом на ноге продолжал летать, драться с врагом и командовать родным полком. Заметим, что за годы войны Любимов совершил 109 боевых вылетов, провел 21 воздушный бой, сбил 10 (8+2) вражеских самолетов, Герой Советского Союза.

18 октября, еще до сосредоточения Приморской армии в северной части

Крыма, противник начал прорыв Ишуньских позиций. К исходу следующего дня немецкие войска вклинились в оборону советских войск.

22 октября 1941 г. для объединения действий 51-й и Приморской армий и Черноморского флота Ставка Верховного Главнокомандования образовала командование войсками Крыма (командующий вице-адмирал Г.Левченко).

Утром 24 октября Приморская армия приступила к выполнению боевой задачи, но ее боевые действия успеха не имели. В последующие дни бои продолжались с неослабевавшим напряжением. Войска 51-й и Приморской армий, понеся большие потери отходили в юго-восточном и южном направлениях.

Самолеты авиагруппы флота использовались для прикрытия отходящих войск, а также для нанесения бомбоштурмовых ударов по войскам противника и его резервам.

28 октября 11-я немецкая армия перешла в наступление по всему фронту.

28 октября в районе Ишуни авиация фронта уничтожила 28 автомашин с пехотой противника. За период напряженных боев в северной части Крыма авиагруппа Черноморского флота в общей сложности произвела 1709 часо-вылетов. Ею было сброшено на позиции вражеских войск и их тылы 11 840 авиабомб. Авиагруппой было уничтожено до 40 танков, 14 бронемашин, 60 орудий, 392 автомашины, большое количество другой боевой техники врага и более 5 тыс. солдат и офицеров противника. Группа сбила в воздушных боях и уничтожила на аэродромах 94 самолета Люфтваффе.

Упорные кровопролитные бои за Перекоп и Чонгар явились одним из этапов мужественной борьбы советских войск на дальних подступах к Севастополю. 35 дней ожесточенных боев на Перекопе и Ишунских позициях позволили командованию Черноморского флота осуществить ряд срочных мер по подготовке к обороне главной базы флота – Севастополя.

Далі буде.

ДО ДНЯ ФЛОТУ УКРАЇНИ

Продовження. Початок в №29.

На румбах "Красного Кавказа"

Корабли штурмуют бастионы. Высадка феодосийского десанта

К 10 часам утра город был освобожден десантниками. К вечеру сюда подошли главные силы 44-й армии. Под прикрытием кораблей началась высадка войск в Феодосийский порт. В 9.25 крейсер подвергся налету немецкой авиации, который продолжался с перерывами до 18.00. При этом на крейсер было произведено 14 воздушных атак. За время высадки десанта и поддержки десантников крейсер израсходовал 70 снарядов главного калибра и 429 выстрелов 100-миллиметровых. Трое суток "Красный Кавказ" прикрывал высадку эшелонов с войсками. В "Красный Кавказ" попало 17 снарядов и мин, возникло 8 очагов пожара. Экипаж крейсера потерял 27 человек убитыми и 66 ранеными.

"Корабли штурмуют бастионы", – так говорили о кораблях Ушакова. В Феодосийской десантной операции 29-31 декабря 1941 года были высажены части 44-й армии – более 23000 человек, 34 танка и танкетки, 127 орудий, 211 минометов, 316 автомашин, свыше 1000 тонн боеприпасов, свыше 1500 лошадей, около 800 тонн продовольствия и фуража.

Высадку советских десантов в Керчи и Феодосии нацистский фельдмаршал Э.Манштейн назвал "смертельной опасностью для немецкой армии в тот момент, когда все ее силы вели бои за Севастополь".

Советские моряки повторили подвиг прадедов, в неизмеримо более трудных условиях совершив то, чего не знала история войны на море. 30 декабря 1941 года Совинформбюро сообщило, что фашисты выбиты из Феодосии и Керчи.

Второй поход в Феодосию. "Последний бой, он трудный самый"

4 января 1942 года крейсер "Красный Кавказ" доставил в Феодосию бригаду ПВО. Во время разгрузки крейсер подвергся атаке пикирующих бомбардировщиков Ju-87, несших 500-килограммовые бомбы. В результате атаки корабль получил тяжелые повреждения. Несмотря на интенсивный зенитный огонь, четыре бомбы взорвались у борта крейсера. В кормовой части корабля образовались три огромные пробоины.

Не успел корабль выйти на рейд, как снова был атакован большой группой "юнкерсов" и вновь вступил в неравную схватку с врагом. Но на этот раз бомба взорвалась совсем рядом с кораблем. Корму крейсера выбросило из воды, оторвало правый винт и кронштейн гребного вала, погнуло и заклинило рулевое устройство. Осадка корабля увеличилась на 5 метров, и палуба до четвертой башни скрылась в волнах. При попытке дать полный ход, было обнаружено, что один вал вращается с недопустимым биением, а другой пошел в разнос. В результате воздушной атаки "Красный Кавказ" получил три пробоины ниже ватерлинии и другие тяжелые повреждения подводной части.

5 января он пришел из Феодосии в Туапсе с большим дифферентом на корму. Из-за разрушения и затопления кормовых отсеков было принято около 1700 т (!) воды, "поглотивших" до 30%

запаса плавучести корабля. Благодаря героическим действиям всего личного состава, возглавляемого командиром крейсера капитаном 2-го ранга Алексеем Гущиным, была обеспечена живучесть корабля в бою и на переходе из Феодосии. Для ликвидации повреждений надо было поставить "Красный Кавказ" в док.

Далі буде.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.
Матеріал сторінки до друку підготував Володимир Алєксєєв.

УКРАЇНА В КНИЗІ РЕКОРДІВ ГІННЕССА

Найбільший літак перевіз найбільший вантаж

Унікальний транспортний літак Ан-225 "Мрія", найбільший літак у світі, був спроектований і побудований на Київському механічному заводі в 1984-1988 роках. У серпні 2009 року літак цієї серії був занесений до Книги рекордів Гіннесса за перевезення найбільшого в історії авіації моновантажу загальною вагою в 187,6 тонни. Це був генератор вагою 174 тонни, який транспортувався разом із спеціальною рамою з німецького Франкфурта до Єревана для нової вірменської електростанції. Екіпажу літака вручений сертифікат, що свідчить про внесення рекорду судна в "Книгу рекордів Гіннесса".

Всього Ан-225 встановив 240 світових рекордів, що є абсолютно безпрецедентним випадком в авіації.

Найбільший світлодіодний 3D-телевізор

До Книги рекордів Гіннесса в новий розділ "Найбільший світлодіодний 3D-телевізор" потрапив телевізор (Largest LED 3D TV), який розробила українська компанія "ЕКТА". Діагональ екрана складає 7,11 м. Рекордний телевізор, який використовувався для прямої трансляції фінального матчу Ліги чемпіонів УЄФА, був представлений 28 травня 2011 року в Гетеборзі (Швеція).

Компанія ЕКТА була заснована в 1992 році і вже 1995-го стала провідним українським виробником великих плазмових відеоекранів і дисплеїв з повним циклом виробництва та інсталювала перший екран власного виробництва в Європі. У 2000 році було реалізовано проект Media Garden на Expo 2000 в Ганновері для національного павільйону Німеччини.

У цьому ж році ЕКТА розробила перші моделі великих світлодіодних екранів.

З 2006 року компанія увійшла до ТОП-5 найбільших виробників екранів у Європі на базі світлодіодів світового лідера – японської корпорації Nichia і розпочала тісну співпрацю з партнерами в Німеччині – компанією EKTA Vision Gmbh.

У 2009-2011 роках був розроблений і введений на ринок цілий ряд нових продуктів для різних сегментів ринку: світлодіодний відеопол для шоу-бізнесу, світлодіодні дорожні знаки і табло для дорожньої галузі, а також світлодіодні рішення для Digital Signage. Компанія постійно розширює свою дилерську мережу і збільшує частку устаткування в різних проектах оренди в країнах ЄС.

Найдовший телемарафон

З 23 по 25 серпня в 2011 році ведучі "5-го каналу" Тетяна Даниленко і Павло Кужеєв провели телемарафон під назвою "Українська незалежність", присвячений 20-й річниці незалежності нашої держави. Безпрецедентний телевізійний прямий ефір у форматі ток-шоу тривав протягом 52 годин. Після такої масштабної роботи телеканал отримав від Книги рекордів Гіннесса офіційне підтвердження реєстрації рекордного телемарафону і Сертифікат рекордсмена.

Найдовший музичний телевізійний марафон національної пісні

Мегапроект "Пісня об'єднує нас!", який був проведений на Першому національному телеканалі та потрапив до Книги рекордів Гіннесса як найдовший у світі музичний телевізійний марафон національної пісні у прямому ефірі, тривав впродовж 55 годин без перерви (з повною трансляцією в Інтернеті – 110 годин).

Трансляція марафону "Пісня об'єднує нас!" розпочалася 29 березня 2012 року о 5:30 в Інтернеті на сайті і в цифровій версії Першого піснею молодої виконавиці Ренати, а з 12:30 31 березня – і в прямому ефірі Першого Національного та телеканалу "Ера" виступом Героя України Ніни Матвієнко. 2 квітня о 12 год 39 хв 27 с рекорд було побито. Фіналом дійства став виступ народної артистки України Таїсії Повалій.

Загальна кількість учасників телемарафону склала 2012 осіб (виконавці, адміністративна група, режисери, оператори, техніки, медичний персонал). У марафоні взяли участь як зірки, так і початківці, колективи та групи, які приїхали з усіх куточків країни.

Мета організаторів марафону – популяризація України та української пісні у світі, збереження національної ідентичності, створення золотого фонду української пісні, патріотичне виховання молоді, підтримка української мови, консолідація українського суспільства та підтримка молодих виконавців.

До речі, попередній такий рекорд був встановлений Італією з 21 по 25 березня 2010 року у місті Пезаро і становив 103 год 9 хв 26 с.

Каблучка з найбільшою кількістю діамантів

Каблучка "Царівна Либідь" оздоблена 2,5 тис. діамантами та оцінюється приблизно у 2 млн. доларів. Коштовність, створена класичним ювелірним домом "Лобортас", увійшла до Книги рекордів Гіннесса як каблучка з найбільшою кількістю діамантів. Розкішна прикраса з білого золота, декорована 2,5 тис. дрібних діамантів, створена київськими майстрами-ювелірами. Вага одного діаманта становить від 0,001 до 0,05 карат. Загальна вага діамантів досягає 10,48 карата. Прикраса отримала романтичну назву "Царівна Либідь" на честь знаменитого полотна російського художника Михайла Врубеля, який деякий час жив і працював у столиці України.

Найбільше серце з сала

14 червня 2011 року в єдиному в Україні "Музеї сала", що знаходиться у Львові, було представлено "найбільше в світі" серце з сала – завтовшки 55 см і висотою 85 см. Його унікальність ще й у тому, що воно працює, прокачуючи через себе рідину, а спеціальні датчики фіксують тиск – 90 на 110. Їстівний орган також потрапив до Книги рекордів Гіннесса.

МУЗИКА

Україна і Євробачення

У 2012 році українка Анастасія Петрик підкорила усіх композицією "Небо" та здобула перемогу на дитячому "Євробаченні".

2008-го на дитячому "Євробаченні" Україну представляла Вікторія Петрик – сестра Насті. Вона зайняла друге місце, показавши на той момент кращий результат України за всю історію участі країни в конкурсі.

Сестри Петрик родом із Одеської області. Дівчата стали відомі на всю країну після участі у шоу "Україна має талант".

На дорослому "Євробаченні" тріумф України у травні 2004 року принесла Руслана Лижичко, яка вийшла на міжнародну сцену у Стамбулі. Сингл "Дикі танці", що приніс їй перемогу на конкурсі, і одноіменний альбом були визнані більш ніж в двадцяти п'яти країнах. Дев'яносто сім тижнів Руслана лідирувала у чотирнадцяти різних чартах враженої її успіхом Європи. Руслана була другим українським виконавцем, який виступав на "Євробаченні".

МЕДИЦИНА

Українець став лауреатом Премії Миру Гузі

У січні 2013 року головний лікар Чернігівського обласного протитуберкульозного диспансеру, заслужений лікар України Валерій Дубров став першим українцем, якого нагородили Міжнародною премією Миру Гузі. Лауреатом цієї премії Валерій Дубров став за значний внесок у боротьбу із туберкульозом в Україні та впровадження сучасних інноваційних методів у профілактику, виявлення та лікування цієї хвороби.

Премія Миру Гузі – азійський аналог Нобелівської премії, яку започатковано 2002 року на Філіппінах. Проте, на відміну від Нобелівської, цю престижну міжнародну нагороду створено, аби відзначати видатних особистостей чи групи людей у всьому світі, які зробили відчутний внесок у справу утвердження миру і прав людини в наукових дослідженнях, політиці, виконавчому мистецтві, літературі, медицині й філософії, журналістиці, гуманітарних науках, фізиці, хімії, релігії, бізнесі та філантропії, економіці, інтернаціоналізмі. Щорічно із тисячі номінантів премію отримують 10-15 осіб. Валерій Дубров – єдиний із громадян України, який став її лауреатом.

ХРАМ

Серце української церкви

У серпні цього року, в рамках святкування 1025-річчя Хрещення України-Русі, відбулось освячення Патріаршого собору Воскресіння Христового в Києві. "Саме на березі древнього Дніпра рівноапостольний князь Володимир звершив Хрещення, тож це є найкращим місцем, щоб святкувати ювілей Хрещення", – так прокоментував подію Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав (Шевчук).

До дня освячення Собору були завершені основні частини інтер'єру храму, котрі, за літургійними приписами, необхідні для освячення. Першого грудня закінчиться конкурс на проект всього інтер'єру Собору.

Урочисту службу освячення провів Блаженніший Святослав (Шевчук) у присутності очільників інших християнських конфесій України. Окрім того, у Богослужінні взяли участь понад 15 тисяч вірян – при цьому ті з них, хто не потрапив усередину храму, дивилися Службу Божу на екранах, встановлених довкола собору. Своє привітання керівникам і вірним УГКЦ прислав Папа Римський Франциск.

За інформацією прес-служби УГКЦ, 21 серпня 2005-го року було перенесено осідок Глави Церкви зі Львова до Києва, а у січні 2006-го року тут було відправлено першу Літургію. Тоді її відправили у підвальній частині храму.

А 27 березня 2011 року у соборі Воскресіння Христового відбулась інтронізація новообраного Предстоятеля греко-католицької церкви Блаженнійшого Святослава (Шевчука). Цей храм вміщує до півтори тисячі осіб.

ВІДПОЧИНОК

Вода, що танцює

У 2011 році у Вінниці було відкрито найбільший в Україні і Європі плавучий фонтан – ROSHEN. Фонтан ROSHEN, побудований в руслі річки Південний Буг біля острова Кемпа (Фестивальний), відразу ж став одним з символів міста Вінниця та вже занесений до туристичних путівників по Україні.

За сукупністю характеристик вінницький фонтан ROSHEN – найбільший в Європі і, за оцінками експертів, входить до десятки кращих і видовищних фонтанів світу. Висота центрального струменя сягає 65-70 м, розмір водного проекційного екрана – приблизно 16 м у висоту і 45 метрів завширшки, фронтальний розліт води – 140 метрів.

Більшість фонтанних систем монтується в штучних басейнах з системами очищення води, унікальність проекту Roshen полягає в тому, що фонтан використовує воду "живої" ріки. Для вінницького фонтанного шоу використані надпотужні світлодіодні ліхтарі, які дозволяють робити яскраве і видовищне підсвічування, досягаючи різних ефектів. На відміну від більшості фонтанів України, біля фонтану ROSHEN є рухомі елементи, які обертаються навколо своєї осі, за рахунок чого динамічно змінюється кут нахилу струменів води. Звукова потужність аудіосистеми – 3840 Вт.

Ще одна унікальна особливість фонтану – в "зимуючій технології", завдяки якій в зимовий період конструкція занурюється під лід, на дно Південного Бугу.

У незимовий період, тобто з квітня по жовтень, усі бажаючі мають змогу побачити вечірні шоу-програми, зокрема музично-водяні шоу у супроводі музики відомих композиторів сучасності та класики. Використання лазерного проектора з екраном, що представляє собою суміш з водно-повітряної суміші, розподіленої по всій довжині фонтану, дозволяє демонструвати на фонтані відео у форматі 3D. Ті ж, хто не має можливості відвідати Вінницю, можуть побачити шоу через Інтернет завдяки працюючим біля фонтану веб-камерам.

СТРІЛЬБА

Оце так влучність!

Цими днями у Львові зустрілися найвлучніші бійці армій чотирьох країн – України, Російської Федерації, Білорусі та Казахстану. На навчально-спортивній базі літніх видів спорту Міністерства оборони України та у Міжнародному центрі миротворчості і безпеки Академії Сухопутних військ проходив чемпіонат дружніх армій держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав зі стрільби зі штатної зброї. Цей спортивний форум один з етапів Спартакіади дружніх армій держав-учасниць СНД. Спортсмени змагались у вправах стрільб з АК-3 та ПМ-3.

– Вправа АК-3 передбачає стрільбу з автомата Калашникова АК-74 з трьох положень: лежачи, стоячи і з коліна по десять пострілів з кожного положення, – розповідає головний суддя чемпіонату, начальник Управління фізичної підготовки Центрального управління повсякденної діяльності і підготовки військ (сил) Збройних Сил України полковник Олег Чернявський. – Для участі в змаганнях прибули професіонали найвищого гатунку. Відтак, ми зафіксували і відповідні результати.Три підходи по 10 пострілів найкраще виконав представник Центрального спортивного клубу ЗС України прапорщик Олег Оверченко (283 очки), друге місце посів представник Білорусі підполковник Ігор Поняк (281 очко), а третє – майор Андрій Парфьонов (278 очок) з Російської Федерації. Проте, за результатами групових змагань, перемогу в цій вправі здобула команда наших східних сусідів із РФ з 817 підсумковими очками. Друге місце виборола команда спортсменів з Казахстану з 813 очками, третє місце посіла наша команда із результатом 801 очко, обійшовши колег з Білорусі на 7 пунктів.

У вправі ПМ-3 стрільці також мають зробити тридцять залікових пострілів. Тут несподівано для багатьох перемога з результатом 282 очки військовослужбовець-жінка – підполковник Галина Тедер з Казахстану. Українські офіцери – підполковник Сергій Романчук та підполковник Олександр Романюк, вибороли, відповідно, друге та третє місця, набравши кожний по 281 очку.

– Думаю, мені все вдалося, – скромно підсумувала Галина після залікової стрільби, – змагання пройшли на високому рівні, чоловіки-спортсмени, як справжні джентельмени, намагались підтримати мене. У нас в Казахстані – багато влучних чоловіків, однак командування відправило на змагання мене.

В загальнокомандному рейтингу перемогла команда з України, набравши 840 очок. 827 очок здобула команда Російської Федерації. Третє місце виборола команда з Казахстану, а четверте – з Білорусі.

Цікаво, що українська збірна команда складається не лише з професійних спортсменів. Є в ній і військовослужбовці, яких відібрали для участі в чемпіонаті після відповідних змагань у військових частинах.

– Хочу зазначити, що спортсмени-стрільці в Україні – традиційно надзвичайно сильні. Ми беремо участь в різних міжнародних змаганнях з 1994 року і зазвичай посідаємо або перші, або призові місця, – зазначає заслужений тренер України Євген Туманов. – Але специфіка цих змагань – стрільба зі штатної зброї. Відтак, у збірну увійшли і військовослужбовці з військових частин та військових навчальних закладів. Наприклад, підполковник Сергій Романчук – начальник кафедри фізичного виховання і спорту Академії Сухопутних військ імені Петра Сагайдачного.

Окрім змагань, які, за словами спортсменів і суддів, були організовані на високому рівні, для учасників чемпіонату підготували і цікаву культурну програму. Пізнавальна екскурсія Львовом не залишила байдужим нікого.

– Я багато чув про львівський шарм і красоту старого міста, – ділиться враженнями учасник змагань з Російської Федерації майор Андрій Буханов, – та давні храми і старовинні будинки, які я побачив на власні очі, перевершили всі мої очікування. Тут дуже гарно і хочеться приїхати до Львова ще.

Звичайно, так влучно стріляють не всі військовослужбовці. Судіть самі, аби здобути результат 282 очки Галині Тедер можна було лише 18 разів влучити у “дев’ятку”, решта – лише “десятка”. Та всі військові вважають влучність у стрільбі особливою чеснотою бійця. Якось журналісти, яких запросили відвідати виконання вправ вогневої підготовки офіцерами, запитали у керівника стрільб: “А для чого сучасним офіцерам влучно стріляти? От, наприклад, льотчик. Хіба йому доведеться коли-небудь воювати з пістолетом Макарова в руках? Чи танкісту?”

Тоді полковник розповів кореспондентам історію, яку чув замолоду від старших командирів-фронтовиків. У роки Великої Вітчизняної війни під час танкової битви зав’язався бій між двома ворожими танками – радянським і фашистським. Стрімко наближаючись, екіпажі броньованих машин намагалися вразити один одного з гармат. Та їм це не вдалось. Тоді вони вирішили протаранити один одного. Машини врізались одна в одну і заглухли. Танкісти вистрибнули і почали стріляти з пістолетів. Кожний мав приблизно по 16 патронів, однак у ворога ніхто так і не влучив. Тоді зав’язалася рукопашна бійка.

– Стріляти влучно треба і танкісту і льотчику, аби не доводити справу до рукопашного бою, – резюмував полковник.

Владислав Назаркевич.
“Крила України”.
Фото автора.

ПРОФЕСІЙНИЙ БОКС

Поєдинок відбудеться

Увесь боксерський світ з нетерпінням чекає на поєдинок між чемпіоном світу за версіями WBA, IBF, WBO, IBO та журналу “The Ring” у суперважкій вазі 36-річним українцем Володимиром Кличком і “регулярним” чемпіоном WBA у важкій вазі 33-річним росіянином Олександром Повєткіним.

Обидва спортсмени серйозно налаштовані та активно готуються до майбутньої зустрічі на рингу. На нещодавній прес-конференції стало зрозумілим, що Кличко та Повєткін дійсно поважають один одного, але вони – справжні бійці, і на ринг кожен прийде лише за перемогою. Український боксер порівняв опонента з Майком Тайсоном та відмітив серйозну налаштованість російського боксера, при цьому запевнивши своїх шанувальників, що до підготовки до бою поставиться з усією відповідальністю.

– Я впевнений, що бій буде захопливим. У Олександра є бажання перемогти вдома, і я це бачу. Так що недооцінювати його не можна. Говорити можна багато чого, але найголовніше буде сказано під час самого бою, – зазначив Кличко.

Однак пізніше в одному з інтерв’ю Володимир наголосив, що для нього принципово важливо здобути дострокову перемогу з явною перевагою нокаутом.

У свою чергу, Повєткін також не став приховувати, що майбутній бій є найважливішим у його кар’єрі і пообіцяв все головне теж сказати вже на рингу. Хоча пізніше зізнався, що зараз він не повністю готовий до майбутнього бою з “суперчемпіоном” WBA українцем Володимиром Кличком.

Поєдинок “Кличко-Повєткін” запланований на 5 жовтня і має відбутися в московському спорткомплексі “Олімпійський”. За інформацією з офіційного твітер-акаунту бою, на захід приїдуть такі зірки світового боксу, як Майк Тайсон, Джордж Форман і Евандер Холіфілд

Владислав Дем’яненко.
“Крила України”.

ПЛАВАННЯ

Паралімпійці-тріумфатори

Збірна України стала абсолютним лідером на чемпіонаті світу з плавання серед спортсменів з ураженням опорно-рухового апарату та вадами зору, що відбувся у Монреалі.

Після семи днів напружених змагань українські спортсмени поповнили свою скарбницю 84-ма високими нагородами. Серед них – 33 золотих, 22 срібні та 29 бронзових медалей. Показовим є також той факт, що серед збірних 60-ти країн учасниць наші співвітчизники були безперечними лідерами та домінували протягом усього періоду змагань. Найближчий суперник, збірна Росії, у загальному заліку посіла друге місце, отримавши на 30 медалей менше ніж українські спортсмени: 19 золотих нагород, 22 срібних і 13 бронзових. Третя сходинка – у великобританців.

Найбільшою кількістю медалей української збірної відзначилися лідери – Дмитро Виноградець (7 золотих, 1 срібна, 1 бронзова), світовий рекордсмен Максим Веракса (2 золотих і 1 срібна), Євген Богодайко (3 золотих і 3 бронзових), Данило Чуфаров (2 золотих, 2 срібних, 1 бронзова), Ярослав Денисенко (1 золота, 4 срібних), Наталія Прологаєва (4 золотих, 2 срібних).

На Батьківщині тріумфаторів урочисто зустріли та привітали з перемогою перший заступник Міністра молоді та спорту України Сергій Глущенко, президент Національного комітету спорту інвалідів України, голова Комітету Верховної Ради України Валерій Сушкевич, начальник Укрцентру “Інваспорт” Оксана Скугарева,

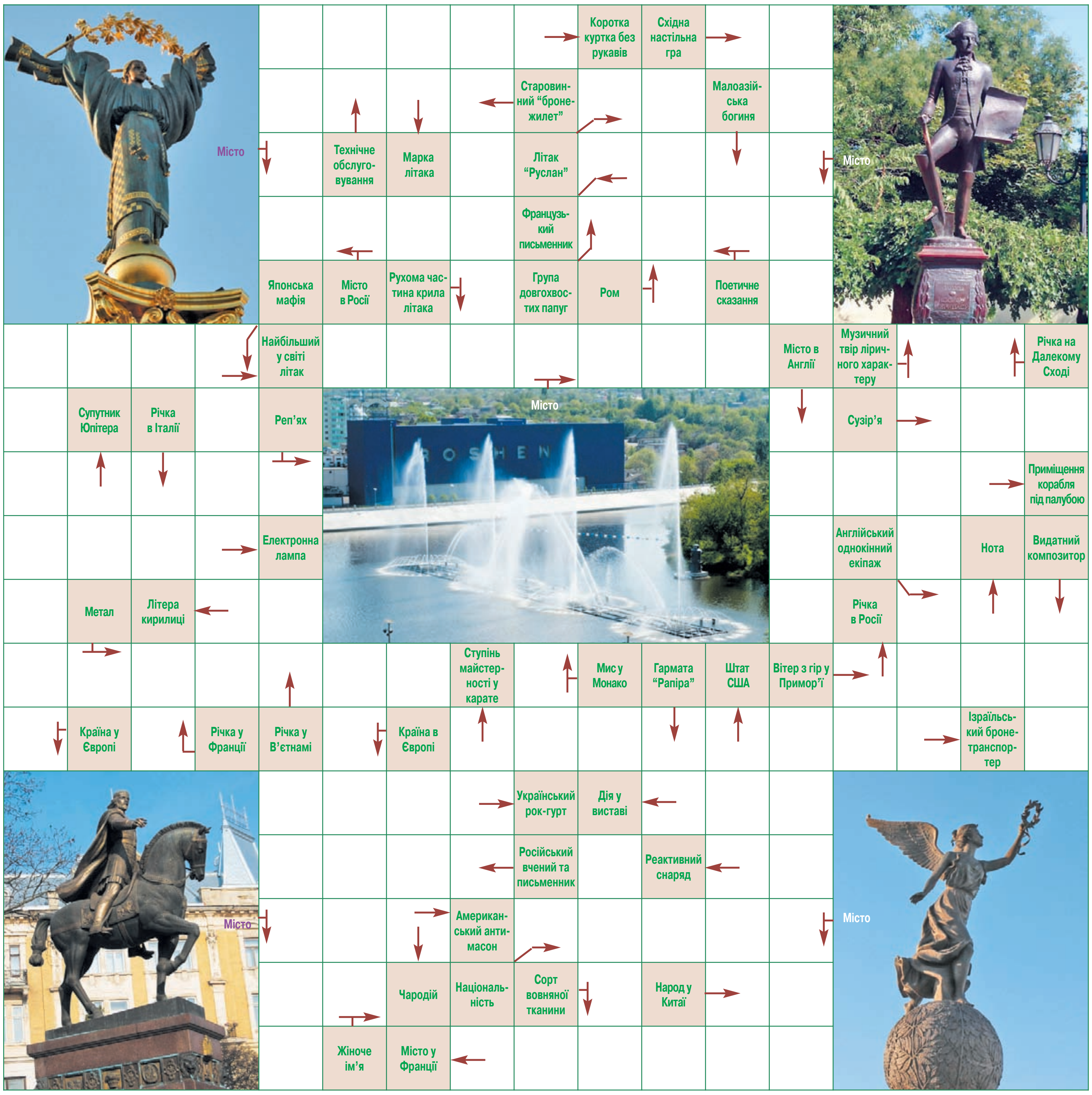
рідні і близькі спортсменів, їхні прихильники та вболівальники.

Владислав Дем’яненко.
“Крила України”.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96, 0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

За головного редактора
С.КЛИМЕНКО
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 20342 Зам. № 132231.
Перший редактор Сергій Свенцицький

ЦІКАВО

Гопак у небі

На висоті 5000 тисяч метрів 30 кращих парашутистів України разом із легендарним американським каскадером Бі Джей Вортом "станцювали"...гопак!

Таким чином у небі над Дніпропетровськом було встановлено перший український рекорд у щойно відкритій міжнародною федерацією парашутного спорту номінації – групова повітряна акробатика, великі формації зі зміною фігур.

За 50 секунд вільного падіння парашутисти створили 3 фігури, які у динаміці нагадували традиційний український танок. Рекорд було зафіксовано міжнародною комісією суддів, яка підтвердила бездоганне виконання повітряного танцю.

Для постановки стрибка Харківська обласна федерація парашутного спорту запросила почесного президента Міжнародної авіаційної федерації та каскадера Брюса Ворта. На його рахунку – понад 6 тисяч стрибків з парашутом та більше десятка світових рекордів. До того ж, Ворт був дублером Джеймса Бонда у дев'яти епізодах та навіть підстраховував Джорджа Буша-старшого під час його першого стрибка.

Назву проекту – "Sky Hopak" ("Небесний гопак"), американець запропонував сам. Будучи натхненним та захопленим чарівним українським танцем, каскадер запропонував відтворити його у небі.

Захід проходив на аеродромі "Майський-3", що в Дніпропетровській області. Він єдиний в Україні зміг прийняти "Sky Hopak". Відбором учасників завідував голова обласної федерації парашутного спорту, депутат Харківської обласної ради Олег Шаповалов. Щоб потрапити до складу проекту, учасники повинні були мати на своєму рахунку не менше тисячі стрибків. Після тренування на землі група парашутистів під керівництвом Ворта здійснила 9 стрибків з висоти 5 кілометрів для відпрацювання елементів "небесного танцю".

Цікавим є також той факт, що проектом "Sky Hopak" Брюс Ворт планував завершити свою кар'єру. Але після стрибка в одній зв'язці з українськими спортсменами йти на заслужений відпочинок 60-річний каскадер відмовився.

Владислав Дем'яненко. "Крила України".

АВТОДРОМ

Skoda офіційно представила оновлений Yeti

Кросовер одержав повністю змінену дизайнерами передню частину, виконанану у стилі Octavia нового покоління й рестайлінгового сімейства Superb. Відтак, в Yeti з'явилися нова фальшрадіаторна решітка, новий передній бампер і фари головного світла. Дещо змінилися задні ліхтарі й кришка багажного відділення. Крім цього, на автівці красуються емблеми з новими логотипами чеського автовиробника.

Та найголовніше – оновлений кросовер відтепер матиме й позашляхову версію. Традиційно для більшості модифікацій вона відрізнятиметься наявністю видозмінених бамперів, а також захисними накладками на порогах із нефарбованого пластику. В інтер'єрі Yeti змінам піддалося кермове колесо, яке, до речі, дісталося у спадок від нової "Октавії". Панель приладів і торпедо залишилися від попередньої моделі. Крісла авто отримали нові тканини та вставки, що значно пожвавлюють інтер'єр. Рестайлінговий кросовер стане першою автівкою чеської компанії, що оснащена камерою заднього огляду й системою автоматичного паркування.

Моторна лінійка залишилася без змін, але з'явилися нові комбінації сполучення двигунів і коробки передач. Передньопривідна модель із 1,6-літровим турбодизелем потужністю 105 к.с. тепер може агрегатуватися 7-ступінчастим "роботом" DSG, а 170-сильний дволітровий TDI тепер доступний з повним приводом і 6-швидкісною автоматичною коробкою. Публічний дебют новинки відбудеться на автосалоні у Франкфурті, що пройде у вересні.

Сергій Клименко. "Крила України".

"Армія очима дітей"

Ваші роботи надсилайте на електронну адресу konkurs@pressmou.com.ua або поштою 01021, м. Київ, вул. Грушевського 30/1, Управління преси та інформації Міністерства оборони України **до 23-го серпня 2013 року**

